

ONZE VOGELS

32e JAARGANG No. 3, MAART 1971

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuiperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) - 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, Telefoon (010) - 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05760) - 1 86 31.

2e Secretaris: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, Telefoon (08860) - 29 78.

Leden: W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Enschede, Telefoon (05420) - 1 81 37.

J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730) - 21 07, na 18 uur.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon 05987 - 33 40 of 33 25

District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 2, Mollenpolle, Franeker, telefoon 05170 - 29 68

District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon 05920 - 1 49 37

District Overijssel: H. J. Schniermanni, Usselerweg 96, Enschede, telefoon 05420 - 2 04 31

District Gelderland: D. J. Prinsen, Pater Hafkenscheidstraat 11, Uift, telefoon 08356 - 10 71

District Utrecht: O. L. Zimmermann, Oranjelaan 9, Soest, telefoon 02155 - 36 60.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon 02508 - 3 26

District Zuid-Holland: W. Bruggeling, Beeklaan 281, Den Haag, telefoon 070 - 33 65 77

District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon 01140 - 38 16

District Noord-Brabant: J. H. v. Houtum, Chrysantenstraat 41, Veghel, telefoon 04130 - 44 79

District Limburg: P. J. Dissel, Hemelslei 75, Sittard, telefoon 04990 - 65 62

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom.

Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) - 3 50 07.

Geopend: 8.00 - 17.30 uur. Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 15,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 11,— per jaar. Buitenland

f 12,— per jaar. Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Parkieten Club

Secretaris: H. L. L. Hoedemaker, Coba Pulskenlaan 14, Tilburg, Telefoon 04250 - 3 57 47.

Penningmeester: J. Slabbekoorn, Baveiselaan 271, Breda. Postgiro 1113355, Ned. Middenstandsbank Breda. Bij betaling vermelden nr.: 65.68.71.237 t.n.v. N.P.C. Contributie f 12,50 per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: B. L. v. d. Stroom, Mgr. Dr. H. Poelslaan 1, Amstelveen-Bovenkerk.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn. Postgiro 43984 Coop. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C. Contributie f 10,— per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaresse/Penningmeesteresse: Mevr. M. Th. Paspe-v. Mourik, Officiersweg 24, Epe (Gld). Postgiro 984095. Contributie f 10,— per jaar.

Speciaalclub Wildzang en Bastaarden

Secretaris/Penningmeester: J. Landsmeer, Jacob Marisstr. 90, Dordrecht. Postgiro 1580245. Contributie f 10,— per jaar.

Inlichtingen, opgeven nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend bij de betreffende speciaalclubs.

ONZE VOGELS

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE
BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Oplage 45.000 ex.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op
29 maart 1971

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders

Redactie-adres: Postbus 74 - Bergen op Zoom.

IN DIT NUMMER

PAG.

Baardvogels	100
Organisten	104
De todies	107
De volière	108
Vliegenvangers (3)	111
Prijswinnaars 1970	113
De vale gier	114
Van groot tot agaat	116
De grasparkiet van A tot Z	119
De boliviaanse kuifkardinaal	122
Vederstructuur	125
Papegaaiduiker	128
Mijn kweek met zwartkopsijsjes	131
Engelse postuurkanaries	133
Het lied van de harzer-zangkanarie	135
Mijn kweek met haggemusjes	136
Belangrijke mededelingen	139

Vragen over ??

Grasparkieten aan: H. C. Müller, Lijsterbes-
laan 88, Rotterdam.

**Zebravinken, Jap. meeuwen en tropen bastaar-
den:** D. J. v. d. Molen, Essinghstr. 80, Dalfsen.

**Tropische vogels, grote parkieten en bastaar-
den met kanariebloed:** D. Dulvis, St. Josephstr.
46, Teteringen.

Kleurkanaries: H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a,
Schiedam.

Waterslagers en Harzers: M. v. Woezik, Re-
gentesselaan 378, Den Haag.

Postzegel voor antwoord dient meegezonden
te worden.

IN DIT NUMMER ADVERTEREN: pag.

Komeco Division, Alkmaar	103
Thibo draad, Rotterdam	110
Rein v/d Veen, Goor	118
Cédé, Tilburg	127
A. P. van Gils, Goirle	132
Roupe van der Voort, Den Haag	132
Jan D. Kappelle en Zn., Deventer	132
De Vogelwereld, Zottegem	132
Veraka, Terheyden	134
Geco, Venlo	134
Avimex, Amersfoort	134
Tovo, Rijswijk Z.H.	137
Wirika, Schijndel	138
Bogen, Rotterdam	139
Koninklijke P. Sluis N.V., Etten-Leur	140
Van Waardhuizen, Leiderdorp	141
Animali, Eindhoven	141
Witte Molen, Meeuwen (N.Br.)	144

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en
abonnees — met een zakelijk karakter, zijn
tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar
bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen — leden
en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver
particuliere aard 5 cent per letter met een
minimum van f 5,— per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag
en Aanbod”.

Voorpagina: Veelkleuren baardvogel;
zie art. op pag. 148 Foto: H. V. Lacey

Ontwerp en druk: Steens N.V., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Tel. (010) 26 06 40*

BAARDVOGELS

Chr. Walraven

U zult er waarschijnlijk weinig moeite mee hebben gehad om de prachtige vogel op de omslag van dit nummer als een baardvogel te herkennen. Het bepalen van de soort is echter veel moeilijker. Na veel correspondentie met de fotograaf en na raadpleging van ettelijke ornithologische standaardwerken kwamen we er achter dat dit de **veelkleuren baardvogel** (*Megalaima rafflesii*) is. Waarlijk een prachtige vogel, die helaas maar zeer zelden wordt ingevoerd, waardoor we ook maar weinig over zijn gedrag weten. Hij komt voor in Borneo, Sumatra, Maleisië, Bank en Billiton en ook de auteur van het bekende werk „The Birds of Borneo“, Bertram Smythies, weet ons er maar weinig over te vertellen. Hij schrijft dat de vogel veel voorkomt in laag gelegen woudgebieden; verder weet hij eigenlijk alleen te

vermelden dat het geluid, dat de veelkleuren baardvogel voortbrengt, bestaat uit een aantal diepe tonen, die ongeveer als volgt klinken: toek-toek (kleine pauze) toek-toek-toek en zo door tot 10 à 15 tonen en dan met een tempo van 3 tonen per seconde. Volgens Smythies zijn nesten en eieren in Borneo niet waargenomen. We worden hier dus niet veel wijzer van. Mocht u ooit een of meerdere van deze vogels kunnen bemachtigen, dan zult u waarschijnlijk met de verzorging weinig problemen hebben, daar deze wel niet veel zal afwijken van het algemene verzorgingspatroon van baardvogels. Wellicht is het een wat grotere vruchteneter dan bepaalde andere soorten zoals de blauwwang-baardvogel. Het verschil tussen man en pop is niet erg opvallend, maar toch wel waarneembaar. De iris van

Toekan-
baard-
vogel

Blauwwang baardvogel

de man is bruin (de vogel op de omslag is dan ook duidelijk een man) bij de pop is deze blauw, verder heeft de man veelal groenige of grijsbruine poten, terwijl de pop zwarte poten heeft. Voor we nu overgaan om de vogels op de kleurenfoto's op deze pagina's wat nader te bekijken, eerst wat algemene informatie over baardvogels.

In een ruime volière met wat grotere vogels is een baardvogel een opvallende veelal kleurrijke en aantrekkelijke verschijning. Vandaar ook dat vele liefhebbers, die tropische spreuwen, troepialen en andere grote tropen in hun volière hebben, vroeg of laat wel één of een paartje van deze vogels in hun collectie opnemen. Vaak is men eerst wel wat bevreesd dat de baardvogel misbruik zal maken van zijn forse snavel, maar het komt zelden voor dat ze dat doen, als u ze maar enkele grotere vogels tot gezelschap geeft. Met kleine tropen kunt u ze beslist niet samenhouden, ook niet in een zeer grote volière, want ondanks de niet zo sterke vlucht van de baardvogels, zullen ze toch vroeg of laat wel kans zien zo'n klein vogeltje te verschalken en als een lekker hapje op te peuzelen.

Hun naam hebben de baardvogels te danken aan de borstelachtige haren, welke zich bij de basis van de snavel bevinden. Het zijn sterk gebouwde vogels, waarvan de grootte varieert van 10 tot 30 cm. Opvallend is de wat plumpe li-

chaamsbouw en de tamelijk plumpe kop. De snavel is fors en zwaar, de vleugels vrij kort en rond. Hun vlucht is niet krachtig, maar op korte afstanden kunnen ze toch wel snel vliegen.

De baardvogels (Capitonidae) omvatten een groep van 76 soorten, die voorkomen in Afrika, Azië en Zuid- en Midden Amerika. Behoudens een enkele uitzondering zijn het briljant gekleurde vogels, met als belangrijkste kleuren groen, geel, rood en blauw. Bij de meeste soorten zijn man en pop gelijk van kleur en is het geslachts onderscheid niet of zeer moeilijk te bepalen. Het zijn typische woudvogels, die veel alleen of in paren leven. Toch zoeken ze wel bewoonde streken op en in bepaalde gebieden in Azië nestelen ze zelfs nabij huizen, maar meestal hebben ze het dan voorzien op fruitbomen, welke in de buurt staan.

Het hoofdvoedsel bestaat uit vruchten, bessen en zaden, maar meestal eten ze ook insecten daarnaast en er zijn zelfs soorten die in hoofdzaak insecteneters zijn. Nestelen doen ze in holen, welke ze in de bomen maken. Daar hun snavel lang niet zo hard is als van de spechten, zoeken ze bomen uit waarvan het hout niet hard is; vaak ook gebruiken ze dode bomen of boomstronken. Ook wordt wel in zandbanken een tunnel gemaakt om in te broeden.

Eerst wordt in het hout een gang gemaakt, welke juist groot genoeg is om een vogel door te laten, de lengte van deze gang varieert bij de verschillende soorten, maar is ook afhankelijk van de hardheid van het hout. Zo schrijft van Someren (Days with Birds) dat bij de wenkbrauw-baardvogel (*Tricholaema diadematum*) de lengte van de

Roodkop baardvogel

gang kan variëren van 20 cm. in harde houtsoorten tot maar liefst 45 cm. in zacht hout. De nestruimte zelf is meestal vrij klein, soms zelfs zo klein dat men zich verwonderd afvraagt hoe het mogelijk is dat een oudervogel met de jongen erin kan verblijven. Bij de wenkbrauwbaardvogel is de nestruimte volgens van Someren slechts $7\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2}$ cm. Als nestmateriaal worden meestal verschillende soorten zachte plantenvezels en grashalmen gebruikt, maar ook worden wel enkel wat houtspaanders gebruikt. Zowel man als pop houden zich bezig met het maken van het nest en soms krijgen ze daar nog de hulp bij van soortgenoten, hetgeen van Someren waarnam bij een paartje bonte baardvogels. Dit paartje kreeg de hulp van twee andere bonte baardvogels, die hen gezelschap bleven houden totdat de jongen enige dagen oud waren. De oudervogels voerden in hoofdzaak rijpe vijgen en andere zachte vruchten en ook insecten. Bij andere soorten worden de jongen vooral met insecten grootgebracht.

Gewoonlijk hebben de baardvogels ongeveer tien dagen nodig om het nest te maken. De pop legt 2 tot 5 witte eitjes, welke door beide ouders bebroed worden. De broedtijd bedraagt 13 tot 15 dagen. De uitwerpselen van de jongen worden door de oudervogels uit het nest verwijderd en op enige afstand van het nest gedeponeerd.

De jongen worden met zeer korte tussenpozen gevoerd; bij de reeds eerder genoemde bonte baardvogels nam van Someren waar dat ze 15 keer in een uur het nest opzochten om te voeren. Als de jongen uitvliegen lijken ze reeds zeer veel op de ouders. Baardvogels zijn in een volière best op hun plaats, maar ze worden ook veel in kooien gehouden. Een kooi — beter is een vitrine — mag dan niet klein zijn, de vogel moet er zich ruim in kunnen bewegen. Hebt u de baardvogels in de volière ondergebracht, dan kunnen ze over het algemeen de wintermaanden ook hierin verblijven. Voor een aantal soorten is het niet eens nodig om het nachthok te verwarmen, mits ze maar goed geacclimatiseerd zijn en uiteraard in goede conditie zijn. Om baardvogels in goede conditie te houden vraagt wel wat tijd, maar moeilijk is het niet. Als basis krijgen ze universeelvoer en daarnaast iedere dag verschillende soorten klein gesneden fruit, wat meelwormen of andere insecten en een stukje in melk geweekt oud brood, soms besmeerd met kwark. Een of twee keer per week kan wat fijn gesneden vlees worden gegeven. Af en toe een stukje gekookte aardappel is ook goed. Voor een goede conditie van de bevedering is het noodzake-

lijk dat de vogels — zolang het weer dit toelaat — dagelijks een bad kunnen nemen. Bij een juiste verzorging zitten de baardvogels steeds mooi glad in de veren en komen hun prachtige kleuren het beste tot hun recht.

Naast de zeldzaam ingevoerde vogel op de omslag hebben wij bij dit artikel een drietal kleurenfoto's opgenomen van baardvogels die ofwel regelmatig of in ieder geval toch op gezette tijden wel bij de vogelhandelaar te koop zijn.

De **blauwwangbaardvogel** (*Megalaima asiatica*) is afkomstig uit India. Het is de meest ingevoerde baardvogelsoort. In sommige boeken wordt geschreven dat het een agressieve vogel is, maar ik heb wat dat betreft nooit last gehad met de blauwwangbaardvogel, waarbij ik dan wel moet opmerken dat hij steeds met vogels van gelijke grootte was gehuisvest. Informaties bij andere liefhebbers, die deze vogel in hun collectie hebben, leverden hetzelfde resultaat op, ook bij hen kwam het lastig vallen van andere vogels vrijwel niet voor.

De **roodkopbaardvogel** (*Eubucco bourceiri*) wordt niet zo vaak ingevoerd, dit is trouwens het geval met de meeste Amerikaanse baardvogels. Hij komt voor in Costa Rica, naar het zuiden toe tot Westelijk Venezuela, Ecuador en Peru. Er zijn 7 ondersoorten. In tegenstelling tot de blauwwangbaardvogel, die in hoofdzaak insecten en universeelvoer eet, is de roodkopbaardvogel meer een vruchteneter. Het schijnt dat ze met zorg aan ons klimaat gewend moeten worden, daar ze nogal gevoelig zijn voor koude en vocht, twee zaken waar we met ons klimaat overvloedig mee te maken hebben.

Als ze eenmaal aan ons weer gewend zijn, zullen ze in de wintermaanden toch de beschikking moeten hebben over een verwarmde binnenvolière.

De **toekanbaardvogel** (*Semnormis ramphastinus*) tenslotte is afkomstig uit Westelijk Ecuador. Het is een van de mooiste baardvogels en wordt op onregelmatige tijden wel ingevoerd. Ze zijn slechts 18 à 20 cm. lang en in een volière zijn het bijzonder leuke vogels. Daar ze zich in de natuur ophouden in subtropische gebieden, is niet alleen de acclimatisatie wat moeilijk, maar ook als ze eenmaal geacclimatiseerd zijn, kunnen ze koude slecht verdragen, zodat voor verwarming van het nachthok gezorgd moet worden. Voor een goede conditie is het nodig dat ze regelmatig levende insecten krijgen.

GESLAAGD

Op 7 januari 1971 zijn te Rotterdam geslaagd voor keurmeester harzerzangkanaries:

A. W. Kievits, Heerbaan 33a, Millingen aan den Rijn,
C. Schenk, W. van Beierenstraat 13, den Burg, Texel, en

J. Coumans, Cesar Franckstraat 15, Heer (L).
Op 8 januari 1971 zijn eveneens in Rotterdam geslaagd voor keurmeester tropische vogels:
P. J. Albers, Molenstraat 15a, Wijchen, 08894-2741,
J. Heijboer, Bernhardstraat 47, Oude Tonge, 01874-410,

P. J. F. Klören, Meldoorweg 10, Soest, 02155-5301,
C. Michels, Hofdijkstraat 45, Nijmegen,
H. A. H. G. M. Vervest, Botstraat 1 Eindhoven en als keurmeester grasparkieten:
A. Th. Hummel, de Paap 34, Delfzijl, 05961-2598.

Allen van harte proficiat en veel succes.

Ook dank namens alle geslaagden voor hen die zich de moeite hebben getroost de opleiding te geven.

Afdelingssecretarissen worden verzocht bovenstaande aanvullingen c.q. wijzigingen aan te brengen in de hun bezit zijnde keurmeesterslijst.

COM WEDSTRIJD 1971 BASEL

Van 29 tot en met 31 januari zijn in de Schweizer Mustermesse te Basel, onder auspiciën van de COM, de wereldkampioenschappen georganiseerd.

In het volgende nummer zullen we uitgebreid aandacht daaraan wijden. Dat neemt niet weg dat we nu alvast toch vijf van onze leden die een wereldkampioenschap in de wacht wisten te slepen van harte willen feliciteren. Het zijn: H. Butter uit Beverwijk, H. J. van Hest uit Bergen (L), J. Ackermans uit Nuth, A. A. Selders uit Etten Leur en A. Wijgerde uit Kaatsheuvel.

Aan de keuring hebben deelgenomen onze keurmeesters M. van Woezik en H. Wieringa, terwijl onze bondsvoorzitter de verzorging en het vervoer van de meer dan 330 vogels — inclusief die van de Algemene bond — voor zijn rekening heeft genomen.

HET ORIGINELE

natuurlijke pigmento
liquido voor rode kanaries

IS

Necareco

Het is het niet te overtreffen Italiaanse product, gebruikt door kwekers in de gehele wereld, dat honderden imitaties op de markt heeft.

Vraagt Uw leverancier om het product in de originele verpakking van 30 of 170 cc.

HET IS EEN PRODUCT GEGARANDEERD
DOOR HET MERK SIGNA - ROMA (ITALIE)

NIUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE

geen kool, maar een
echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en
hygiënisch. Waterdichte
schuiflade. Gemakkelijk toe-
gankelijk veilig af te sluiten.
Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van
een ogenblik. Geen
gereedschappen nodig!

Stuur de BON of oehrijf een
briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp N.V.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 16 ALKMAAR

BON

Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met
technische beschrijving en prijslijst van de

PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Naam:

Adres:

Plaats:

ORGANISTEN (2)

Organisten zijn aangename, verdraagzame en levendige vogeltjes, die zeer geschikt zijn om in een volièremilieu te houden. De chlorophonia-soorten zijn tamelijk moeilijk te akklimatiseren; alhoewel ze wel zeer vlug alle voorgesette vruchten, bessen en ander voedsel eten, zijn ze niet gemakkelijk in een goede algemene konditie te krijgen. Waarschijnlijk missen ze de typische bessen- of insektensoorten die ze in hun herkomstlanden vinden. Ze zijn ook echte zoetebekjes en in hun natuurlijke omgeving bezoeken ze graag nektargevende bloemen. Dit rijk voedsel kunnen we hier slechts door meer kunstmatige produkten benaderen en vervangen. Hun fijn snaveltje wijst er op, dat het vogeltjes zijn, die zich slechts met fijne snavelkost tevreden stellen. De paar chlorophoniasoorten die in mijn bezit geweest zijn (o.a. de blauwnek- en de groengele organisten) hadden zeer lang behoefte aan een tropische warmte (25° C), en wanneer de temperatuur met een paar graden daalde, zaten ze er onmiddellijk nogal kouwelijk bij. Ook na een maandenlange zorgzame akklimatisatie, wat betreft voedsel en temperatuur, waren ze nog steeds niet in topkonditie. Met de euphoniasoorten daarentegen, heeft men nooit veel moeilijkheden. Ze voelen zich onmiddellijk thuis in de volièr en nemen vlug genoegen met ons zomerklimaat. Na een paar weken zitten ze meestal reeds in een goede konditie. De violetblauwe organist en het drietal purperkeelorganisten, die jarenlang in mijn volièr verbleven hebben en nog verblijven, hebben het vanaf hun aankomst steeds schitterend gedaan. Het wennen aan een algemeen menu voor insekten- en vruchteneters,

leverde geen enkel probleem op. Ze zijn zeer nieuwsgierig en dit zet hen aan om vlug alle voederbakjes te onderzoeken en van alle voedselsoorten te proeven. De euphonias zijn ook meer uitgesproken vruchtenliefhebbers dan chlorophonias, en een uitgebreid vruchtenmenu, aangevuld met een paar meer kunstmatige voedselsoorten, voldoet dan ook ruimschoots aan hun behoeften. Hun fors kegelvormig snaveltje wijst reeds in de richting van een typisch vruchtenetertje.

De akklimatisatie kan echter wel bemoeilijkt of vergemakkelijkt zijn, doordat de chlorophonia-soorten steeds in de winter toekwamen, terwijl de euphoniasoorten altijd in de zomer zijn binnengekomen.

Allerlei vruchten en bessen, fijngemaakt of in hun geheel gegeven, moeten altijd de basis vormen van een goed organistenmenu. Vooral op rijpe kersen, overrijpe bananen, zeer zoete sinaasappelen, zoete druiven, zachte peren en geweekte rozijnen zijn ze verlekkerd. In mindere mate eten ze ook graag appels, perziken, lijster- en vierbessen en tomaten. Een oplossing van honing in water eten ze ook zeer graag. Verder nemen ze bij mij vooral 's winters ook veel optok- en universeelvoer en gedroogde insekten. Fijngemaakte gekookte aardappelen en geweekt brood, aangezoet met honig en soms bevochtigd met wat melk, nemen ze steeds zeer graag aan. Ze hebben ook graag pas vervelde (witte) meelwormen, meelwormpoppen, vliegmaden en verse miereneitjes ter vervanging van de insekten, die ze in hun natuurlijke omgeving zeker opnemen. Mrs. K. Scamell (Engeland), een bekende naam bij de liefhebbers van moeilijke vruchten- en in-

Groene Organist
Foto: W. de Grahl

sekteneters, voert haar vogels, waaronder chlorophonias, een in de mixer fijn gemaakt mengsel van mager runderhart, tomaten, geraspte wortelen, broodkruimels, kaas, proteïnepoeder, appels en peren, en een paar druiven. De chlorophonias blijven in uitstekende konditie, ondanks het feit dat geen levend voedsel gegeven wordt.

Een vloeibaar voedsel, dat door alle tangara's graag genomen wordt, bestaat uit een mengsel van proteïnepoeder, melkpoeder, druivesuiker en honig, opgelost in water. Het regelmatig geven van kleine hoeveelheden vitaminepreparaten is wel wenselijk. Vooral in de winter kan het geven van een gevarieerd en rijk voedsel absoluut geen kwaad. Organisten zijn zeer levendige vogeltjes, die niet vlug neiging vertonen om te vet te worden.

Organisten zijn relatief kleine vogeltjes voor wie onze lange winternachten wel iets te lang zijn. Daarom kan men in de winter, naast het geven van een rijk voedsel, ook best de nachten wat kunstmatig inkorten door het aansteken van de volièreverlichting 's morgens en 's avonds.

Vooral in de zomer baden organisten zeer graag. Fris badwater moet voortdurend ter beschikking staan. Bij regenweer fladderen ze in een beplante volière graag door het natte gebladerde. Tijdens de drogere zomerperioden, kan men nu en dan eens de volièrebeplanting bespuiten met de tuinslang of het sproeimolentje voor het grasperk een tijdje door de volière draad laten sproeien. Dergelijke attenties onthalen ze met een dankbare drukdoenerij. Ze fladderen dan door de natte begroeiing en laten zich daarna op een zonnig plekje drogen.

Organisten komen in een verzameling tangara's goed tot hun recht. Het zijn echt temperamentvolle vogeltjes, die het zelfs tussen de grotere tangarasoorten zeer goed stellen. Ze laten zich absoluut niets doen door hun grotere volièregenoten en ook aan de voedertafel laten ze zich nooit verdrijven. Tegenover soortgenoten kunnen ze echter zeer brutaal zijn. Vooral als er popjes in de volière aanwezig zijn, kunnen ze in de broedtijd vechtlustig worden. Wilde achtervolgingen tussen de verschillende mannetjes komen dan regelmatig voor. Bij dergelijke vechtpartijen kunnen er wel eens doden vallen. Het mindere mannetje wordt door het drieste overheersende mannetje eenvoudig afgemaakt.

In een dichtbeplante volière vormt een paartje organisten een zeer aangename verschijning. De popjes verdwijnen meestal in de dichte begroeiing, maar de mannetjes vallen met hun aantrekkelijke kleuren steeds op. Het zijn nieuwsgierige vogeltjes, die elk hoekje afzoeken naar eetbare versnaperingen. Vooral met allerlei zelfgevangen klein ongedierte vullen ze hun voorgezette menu aan. Dat organisten bij een goede verzorging ook tot broedresultaten kunnen komen, heb ik in mijn eigen volières zelf kunnen meemaken.

Geelbuik-Organist, *Tanagra chlorotica*
Uit: Encyclopedie voor de vogelliehebber.

Nadat jarenlang een violetblauwe organist (*Euphonia violacea*) in mijn tangaraverzameling zat, schafte ik mij in 1968 een paar purperkeelorganisten (*Euphonia chlorotica*) aan. Beide vogeltjes hadden een vlekkeloos gevederde en waren in prima konditie. Het akklimatiseren leverde geen moeilijkheden op. De organisten werden ondergebracht in een ruime vogelkamer, waar zij vrij rondvlogen tussen mijn andere tangara's. Ze namen zeer graag het hoger beschreven voedsel aan, dat ook aan al mijn andere vogels voorgezet werd. Op het einde van de zomer werden alle vogels naar een serre met een bijbehorende buitenvolière in de tuin overgebracht. De daaropvolgende winter bleven ze opgesloten in de verwarmde serre. In de lente van 1969, kreeg de hele verzameling tangara's de serre en de buitenvlucht ter beschikking. De serre (6 x 3 x 2,50 m) is dicht beplant met tropische planten en de buitenvlucht (6 x 6 x 3 m), is geheel volgegroeid met allerlei struiken en kleine boompjes.

Het paartje euphonias kreeg een eerste legsel van 4 eitjes die allen onbevrukt waren. Uit een tweede legsel van 3 eitjes werden twee jongen geboren, maar ze stierven aan ingewandstoornissen, nadat ze fel verzwakt waren omdat de oudervogels na 9 dagen langzaam ophielden hun jongen te voeren.

In deze lente, in het begin van april werd het paartje organisten, tesamen met een paar maskertangara's (*Tangara nigrocincta fanny*), afzonderlijk in de buitenvolière opgesloten.

De organisten kwamen in het begin van mei in broedkonditie. Het mannetje voert dan regelmatig het popje met voedselbrokjes die hij uit de krop opbraakt. Een paar dagen later begon het mannetje ook aandacht te besteden aan een half-open nestkasje. Op 5 mei begon hij nestmateri-

aal, zoals droge grashalmpjes, dode bladeren, en stukjes plantenwortel in het kastje te dragen. Dit was weldra volledig opgevuld en daarna werkte het mannetje de nestholte verder af met droge fijne halmpjes. Het popje hielp slechts zelden bij het bouwen van het nest. Tijdens het afwerken van het nest grepen ook korte wilde achtervolgingen plaats tussen de beide oudervogels. Plotseling en zonder enige aanleiding, vloog hij opgewonden naar het popje toe, dat in de onderbegroeiing vluchtte, gevolgd door het mannetje. Daar paarden beide vogeltjes en dan vloog het mannetje terug naar een kale zitplaats, waar hij enige tijd bleef zitten met afhangende vleugels, zodat de witte vlekken zichtbaar werden, en met afhangende staart, die hij regelmatig spreidde zodat de witte vlekken op de buitenste staartveren steeds te voorschijn flitsten, waarna hij langzaam bedaarde.

Op 16 mei was het bolvormig overdekte nestje klaar en tussen 28 mei en 1 juni, legde het popje 3 eitjes. Deze eitjes hebben een vuilwitte grondkleur, met roodbruine tot grijze vlekjes. Het popje begon onmiddellijk zeer vast te broeden. Ze verliet slechts drie tot viermaal per dag het nest om voedsel op te nemen. En wanneer ze van de eitjes was, raakte het mannetje steeds zeer opgewonden, waarna hij weer kalmeerde, nadat hij even het nest gecontroleerd had.

Violetblauwe Organist, *Tanagra violacea*.
Uit: Encyclopedie voor de vogelliefhebber.

Tijdens het broeden hing het mannetje dikwijls op eenzelfde plekje aan de voliëredraad te zingen. Echte zangers zijn de organisten niet, maar hun bescheiden en zacht voorgedragen liedje is echter niet onprettig om te horen.

Op 16 juni, na een broedtijd van 15 dagen, lagen 3 jongen in het nest. Na het uitkomen verzamelden de oudervogels grote hoeveelheden voedsel voor hun jongen, die door opbraken werden gevoerd. Het mannetje vloog steeds eerst naar het nest toe en hij voerde de jongen terwijl hij aan de voorzijde van het nestkastje hing. Na hem, vloog ook het popje onmiddellijk naar het nest toe, waarna ze de jongen voerde terwijl ze in de nestingang zat. Na het voederen, draaiden de jongen zich in het nest om en de oudervogels namen de vuile luiers aan en slikten ze door. Het nestkommetje werd aldus volledig zu-

ver gehouden. De jongen werden vooral gevoerd met mieren eitjes, vliegenmaden, meelwormpoppen, fruit en fijnge maakte gekookte aardappelen en geweekt brood, aangezoet met honig. Het laatstgeboren jong was zeer zwak en het verdween uit het nest in de week na het uitkomen. Toen de jongen 8 en 11 dagen oud waren, werd een druppel vitamine en een druppel terramycine in de open gesperde bekjes gegeven, om een vitaminedeficiëntie en ingewandstoornissen te voorkomen.

Op 30 juni, na veertien dagen, waren beide jongen reeds goed bevederd en op 7 juli na een nesttijd van 21 dagen, verliet een der jongen het nest, 2 dagen later gevolgd door het tweede jong. Beide jongen konden slecht vliegen omdat hun staart- en vleugelpennen nog niet volledig ontwikkeld waren. Ze zaten meestal verborgen in de dichte onderbegroeiing van de voliëre en keerden niet meer naar het nest terug. De jongen werden na het uitvliegen, nog alleen door het mannetje gevoerd.

Het popje voerde de jongen niet meer en op 22 juli lag een tweede legsel van 3 eitjes in het oorspronkelijke nest. Na een broedtijd van 16 dagen, kwamen op 7 augustus 2 jongen uit. Deze jongen verhongerden echter, omdat het mannetje nog druk in de weer was om de jongen van het eerste nest te voeren en omdat het popje elke interesse in het grootbrengen van haar jongen verloren had. Ondertussen ontwikkelden de staart- en vleugelpennen van de uitgevlogen jongen zich verder en beide jongen konden weldra goed vliegen. Ze volgden het mannetje door de begroeiing en bedelden met luide tijlpende roepjes en trillende vleugels om voedsel. Een maand na het uitvliegen waren de jongen zelfstandig. Ze aten vooral bananen, peren, druiven, geweekt brood en mieren eitjes. Een der jongen is een mannetje. Het heeft iets donkerder kleuren dan het volwassen popje, met een donkere staart en vleugels. Dit mannetje zit in een schitterende konditie, en begint nu, twee maanden na het uitvliegen, stilaan te ruïen. De typische gele kleur op zijn kop en de violette kleur aan zijn keel, beginnen door te komen. Op zonnige dagen zit hij reeds verborgen in het struikgewas, zijn liedje te leren. Nu en dan laat hij ook al zijn kenmerkende roep horen. Het tweede jong, dat in een minder goede konditie zit, is een popje. Het heeft volledig dezelfde kleur als het volwassen popje, en deze kleur verandert niet, alhoewel de eerste ruï reeds begonnen is.

Dit relaas over de broedresultaten van twee kweekseizoenen, bewijst dat de euphoniasoorten vogeltjes zijn, waaraan de doorgewinterde liefhebber van vruchten- en insektenetende vogels veel plezier kan beleven. Een uitgebreid en gevarieerd voedselmenu is echter noodzakelijk om de vogels in broedkonditie te krijgen. En met een beetje geluk zullen hun broedpogingen zeker met succes bekroond worden.

DE TODIES

De todies (Todidae), die ook wel met platsnavels worden betiteld vanwege de lange, puntige maar afgeplatte snebben, komen wat grootte betreft ongeveer overeen met ons winterkoninkje. Er bestaan slechts vijf soorten, die alle thuishoren op de Westindische eilanden. Ze lijken zeer veel op elkaar en daarom zijn er auteurs, die van mening zijn dat men te doen heeft met één polytypische soort, dat zoveel wil zeggen dat het een groep ondersoorten is, die elkaar geografisch vervangen. Dat dit echter aanvechtbaar is zal wel blijken uit het verdere van dit artikelletje. Op Cuba leeft *Todus multicolor*, op Jamaica *Todus todus*, op Puerto Rico *Todus mexicanus* en op Hispaniola *Todus subulatus* en *Todus angustirostris*. Wanneer het ondersoorten zouden zijn — en ik doel hier vooral op de twee laatstgenoemde — dan zouden deze, daar ze op één eiland leven, stellig met elkaar bastaarderden (hybridiseren), maar dat is niet het geval.

Bij alle vijf soorten is de bovenzijde — bovenkop, rug, vleugels en staart helder groen en de keel karmijnrood. Bij alle zijn de onderdelen witachtig, maar de kleur van de flanken is nu eens roze, dan weer geelachtig, al naar gelang de soort. Ook de sneb is wat kleur betreft, vrijwel identiek: van boven donker, van onder helder rood.

Deze vogeltjes behoren niet tot de zangvogels, maar zijn geplaatst in de orde *Coraciiformes*, waartoe ook de scharrelaars, ijsvogels, bijeneters en hoppen behoren (om er enige te noemen). Evenals de ijsvogels hebben ze tenen, die, althans de drie naar voren wijzende, enigszins samengegroeid zijn. Zingen kunnen deze diertjes niet, maar de geluiden die ze voortbrengen, zijn wel kenmerkend voor de soort, iets wat te vergelijken is met onze matkop en glanskop, die eveneens sprekend op elkaar lijken, maar een geheel verschillend geluid produceren. (En wat denkt u van de fitis en de tijftjaf? Deze moet men immers ook vaak identificeren op hun zang?)

Het menu van de todies bestaat grotendeels uit insecten, die op vliegenvangersmanier tijdens de vlucht worden gesnapt. Zij gaan op een beschut plekje zitten, zodat ze door de achtergrond van

het groene gebladerte nauwelijks opvallen. Pas seert nu een insect dan schiet de vogel als een raket omhoog, pakt de prooi (vaak hoorbaar) en strijkt weer neer.

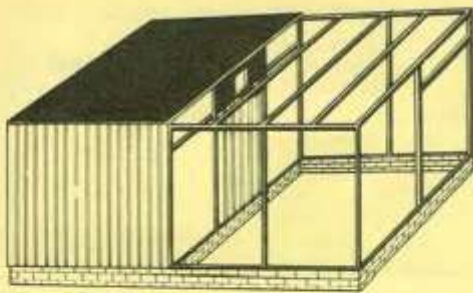
Zoals u weet kan een watersnip 'muziek maken' met de buitenste staartveren. De todies kunnen een ratelend geluid produceren, dat veroorzaakt wordt door de buitenste slagpennen. Zij kunnen dit geratel naar willekeur laten horen, hebben het dus onder controle en hoort waarschijnlijk bij het baltsceremonieel, waar nog lang niet alles van bekend is.

De nestbouw komt overeen met die van de oeverzwaluwen en ijsvogels (waar ze nauw verwant aan zijn, zoals reeds werd gezegd): een tunneltje van 20 tot 30 cm lengte, vaak met een scherpe bocht voor de 'ketel', de eigenlijke nestruimte. Dit holletje wordt niet gestoffeerd; de twee tot vijf witte eieren komen zonder meer op de kale bodem te liggen. Ze worden door beide partners beurtelings bebroed en ook zorgen beide dat het kroost niets te kort komt.

In kooi of voliëre worden de todies zeer zelden gehouden. Volgens Rutgers zijn ze met meelwormen, vliegen en fijn insectenvoer best in goede conditie te houden.

Is er onder de lezers van 'Onze Vogels' wellicht iemand, die deze vogeltjes in gevangenschap heeft?

DE VOLIÈRE

Het gaas

Dat het goed en gelijkmatig strak aanbrengen van gaas niet zo'n gemakkelijk werk is, zal u wellicht bekend zijn. Het is vaak dit onderdeel van de bouw waartegen het meest wordt opgezien. Niettemin is er toch wel een systeem denkbaar om zonder iets te forceren en zelfs zonder veel inspanning dat werk goed te doen.

We dienen echter al wel vanaf de aankoop de nodige zorg aan het gaas te besteden; zelfs tijdens de aankoop al er op toe zien dat men voorzichtig met het materiaal omgaat. Als je ziet met welk een zorg het gaas tijdens de fabricage wordt behandeld en als schrille tegenstelling, hoe men vaak in de winkel „even“ een stukje op maat knipt en het daarna door de koper goed vast onder de arm naar huis wordt gesjouwd dan is het niet verwonderlijk dat men bang is dat het niet strak gespannen kan worden. Nogmaals, voorzichtig en met zorg behandelen.

Zit er eenmaal een deuk in, wat betekent dat het materiaal op die plaats is uitgerekt, dan moet u maar eens proberen die er weer uit te krijgen. Ook een vouw, vooral wanneer die wat scherp is, valt moeilijk weg te werken.

Het gaas laat een beeld zien van zuiver horizontale en verticale lijnen en dat mag niet worden verstoord. Overigens doen we er straks wel alles aan om het zo „onzichtbaar“ mogelijk te maken, maar dat is een ander aspect waarover in het volgende hoofdstuk meer. Voor ons doel is en blijft het * (halfduims) zeskantige gaas het meest geschikt. U kent het vast wel onder de naam „dubbeltjesgaas“. We kennen ook vierkant gelast gaas, doch dit zou ik zeer zeker niet adviseren, zeker niet in de dünnere draaddikte en ik bedoel hiermede de normale handelskwaliteit. Dit gaas is wel aardig voor kleinere kooien of broedkooien, maar voor onze volières, die in de regel vrij grote te bespannen oppervlakten hebben, is het bescijst niet geschikt. Het kan namelijk niet strak worden gespannen, terwijl het 1/2" zeskantige

zich daarvoor uitermate goed leent. Hoe, dat zien we straks, maar eerst nog even dit.

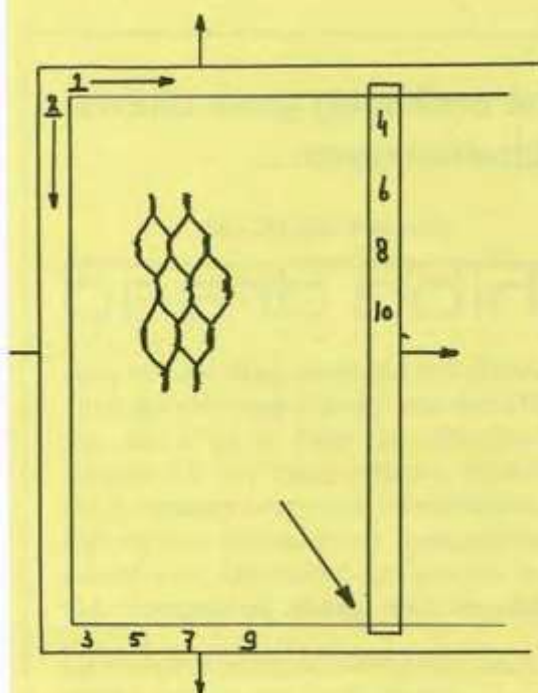
Wilt u uw volière inrichten voor grote parkieten, dan is er een vierkant gelast gaas in de handel, al of niet epoxy-gespoten, met een draaddikte van 1.25 of 1.47 mm. Door de stabiliteit van dit soort gaas levert het spannen geen moeilijkheden op. U kunt het als het ware zo van de rol af tegen bovenregel, stijl en muurplaat bevestigen. Een voordeel van dit gaas is ook dat u minder stijlen nodig heeft mits de bovenregel maar zwaar genoeg is. Deze noot raakt echter in hoofdzaak de gespecialiseerde liefhebber die evenals u en ik begonnen is met een „gewone“ volière waarvan we in deze serie artikelen zijn uitgegaan. Wij dienen ons dus te houden bij het 1/2" zeskantige gaas.

Het zogenaamde geplastificeerde gaas vestigt langzamerhand steeds meer de aandacht op zich en vandaar dat ik hieraan toch nog een enkel woord wil wijden. Onmiskenbaar heeft dit bewerkte gaas zijn voordelen maar ook, en dat is zeker zo belangrijk, zijn nadelen. Bij het bevestigen van geplastificeerd gaas kan het voorkomen dat de beschermende laag wordt beschadigd met het gevolg dat er vocht kan komen tussen die laag en het draad waardoor roestvorming onvermijdelijk is met alle gevolgen van dien. Ook parkieten weten met het zachte omhulsel wel raad. Nieuw en aanmerkelijk beter is het epoxy-gespoten gaas. Epoxygespoten wil zeggen dat een kunststof onder hoge temperaturen in het gaas is gebrand. Men kan hier dus moeilijk van een omhulsel spreken en net zo moeilijk is die bescherm laag te beschadigen laat staan te verwijderen. Het laat zich aanzien dat in de nabije toekomst ook 1/2" zeskantig gaas in de handel wordt gebracht dat epoxy-gespoten is. Wanneer dit dan ook nog in een groene kleur wordt gedaan, dan ben ik van mening dat dit zeer zeker een ruime belangstelling zal genieten van de volièrehouders en terecht.

Bij de bouw van onze volière zijn we uitgegaan van het 1.50 m brede gaas. Tussen haakjes, wat die breedtemaat betreft, wij als leken houden het altijd op afgeronde breedtes zoals 1 m, 1.50 m enz. De exacte afmetingen zijn vaak iets meer dan 1 m, 1.50 m enz., gezien men in de handel met andere, duimse maten meet. Voor het gemak laten we het maar zo.

Afgezien van het feit dat een scheef bouwswel „scheve gezichten“ doet ontstaan en niet in het minst dat van u zelf, komt het voordeel van goed haaks werk wel heel sterk tot uiting bij het aan-

brengen van het gaas. Ik schreef hiervoor al over dat lijnenbeeld. Welnu als het werk dat u tot nu toe heeft verricht zo'n zelfde beeld van zuiver horizontale en verticale lijnen geeft, dan moet het mogelijk zijn om zonder moeilijkheden verder te gaan. Laat ons eens gaan kijken hoe. In totaal hebben we ongeveer 13,50 m nodig. We knippen van deze lengte een stuk af ter lengte van 1,80 m. Denk er om, voorzichtig en met zorg! De zelfkant van het gaas komt tegen de stijlen. De bovenkant van dit stuk bevestigen we nu precies op het midden -het hart- van de bovenregel, door om de 30 cm het met een krammetje vast te slaan. Niets forceren, niet overmatig aantrekken maar gewoon strak een horizontale lijn aanhouden. Vervolgens de linkerzijde op dezelfde manier, dus ook om de 30 cm een krammetje. Hierbij dienen we een zuiver verticale lijn aan te houden. Op de muurplaat en de rechterstijl bevestigen we het gaas om en om. Dat wil zeggen: Eerst links onder, dan rechts boven, weer links onder maar dan 30 cm verder, weer rechts boven maar dan 30 cm lager enz. .

Tekening 14

Zo werken we naar de rechter onderhoek. Wanneer het lijnenbeeld zo veel mogelijk is aangehouden, zal in die hoek niet zo veel meer te spannen zijn.

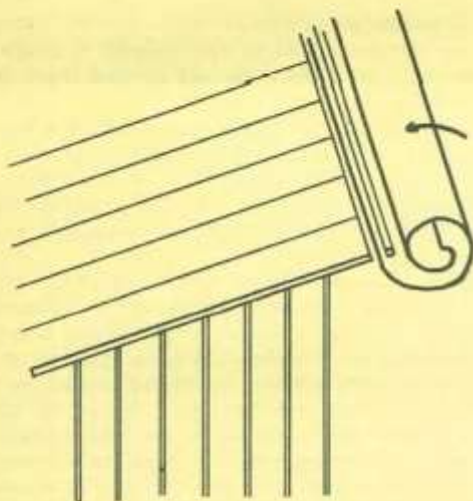
Ik heb getracht de bovenomschreven werkwijze in tekening 14 weer te geven. Bij 1, de bovenregel over de gehele lengte; bij 2, de linkerstijl van boven naar onder; bij 3, links aan muurplaat; bij 4, boven aan rechterstijl; bij 5, muurplaat; 6, stijl enz. .

Is deze eerste fase afgewerkt, dan volgt de tweede fase. Wanneer u tekening 14 nog eens bekijkt, dan ziet u buiten de lijnen pijltjes staan. Zij geven aan in welke richting het gaas nu gespannen gaat worden. Op de bovenregel naar boven, op de rechterstijl naar rechts, op de muurplaat naar onder en op de linkerstijl naar links. In deze volgorde werkt u ook deze fase af door tussen elke twee krammen van de eerste fase nog een krammetje te slaan. Hierdoor komt het gaas op elke 15 cm vast te zitten. Nogmaals, in de tweede fase spannen we bij het inslaan van de krammetjes het gaas in de richting welke de pijltjes aangeven. Hebben we de hele ronde gedaan, dan volgt de derde en laatste fase. Deze is identiek aan de tweede fase met dit verschil dat het gaas nu op elke 7½ cm met een krammetje wordt vastgezet. Wanneer deze laatste fase is afgewerkt dan moet als alles goed is gedaan, het gaas als een snaar zijn; dan zingt het.

Op dezelfde manier bevestigen we het gaas aan de resterende gedeelten. Voor de voorkant dient u wel wat te passen en te meten en een ander op maat te knippen. Met geduld en goed bekijken komt u er beslist wel uit. Wel dient u er zorg voor te dragen dat de zelfkant van het gaas tegen de stijlen komt. Hierdoor bewerkstelligt u een goede afwatering. Bekijkt u tekening 14 nog maar eens. Zo moet het worden aangebracht! Nu kunnen we dan het nachtverblijf van een dak gaan voorzien. We zagen de deeltjes af op een lengte van 2,20 m. Aan voor en achterkant houden we een oversteek van 10 cm, aan de zijkan- ten 5 cm. De deeltjes bevestigen op gording 5, 6 en 7.

Drijft u ze goed in elkaar?

Als dakbedekking gebruiken we rubberoid met ingewalde grijze leisiag. Dit plakken we op het dakbeschot met een daarvoor in de handel zijnde zwarte substantie (soort koudlijm). Allereerst bevestigen we aan voorkant, achterkant en beide zijkan- ten een strook welke we op de kanten van het beschot vastzetten met een halfronde kraal-

Tekening 15

lat. Zie tekening 15. Ter verduidelijking is de strook rubberoid wat lang uitgevallen. Zijn de kraallatten vastgespijkerd dan slaan we het strookje rubberoid wat er aan hangt te bengelen er over en plakken dit vast boven op het beschot, BEHALVE AAN DE VOORKANT VAN HET NACHTVERBLDF. Hebben we op deze manier drie strookjes geplakt, dan snijden we enkele lengtes op maat en beplakken we daarmee het gehele dak. Tenslotte slaan we het strookje aan de voorkant er over en plakken dit weer vast op het rubberoid wat u zojuist heeft geplakt. Werkt u de hoeken goed af?

Wanneer vervolgens aan de achterkant van het nachtverblijf een p.v.c. gootje, welke u met beugels en alle mogelijke hulpstukken tegen een redelijke prijs kunt bekomen, wordt bevestigd, dan kan het, als is het dan ook niet zo plezierig, wel gaan regenen. Mocht het droog blijven, wat ik van harte hoop, dan kunt u het werkje waarover we het in de op twee na laatste alinea van hoofdstuk 4 hebben gehad nog wel even doen.

halfduims zeskantig gaas oftewel dubbeltjesgaas....

een specialiteit van

thibo draad

Uw vogels zijn het beste gaas waard: gaas van Thibodraad. Dat zich gemakkelijk strak laat spannen, dat sterk is en U een ongehinderd uitzicht geeft op de vogels. Thibodraad levert uitsluitend **zwaar** verzinkt dubbeltjesgaas, en natuurlijk ook andere maten zeskant- en gepuntlast gaas. **Vraag inlichtingen over goede leveranciers bij:**

NV HANDELMAATSCHAPPIJ VOOR DRAADPRODUCTEN, ROTTERDAM
GROOTHANDELSGEBOUW, D7, CONRADSTRAAT 38, TEL. 010-119805

VLIEGENVANGERS (3)

Charles Everitt

Bonte vliegenvanger

De **bonte vliegenvanger** (*Muscicapa hypoleuca*) komt 's zomers naar Engeland en kan dan veelvuldig worden aangetroffen van Wales tot in Yorkshire. Het is een doortrekkende bezoeker en is wat betreft de verspreiding over de Britse eilanden erg beperkt. Hij broedt in geheel Europa, in het gematigde gedeelte van Azië en overwintert in tropisch Afrika. In zomergewaad is de volwassen man markant gevlekt, van boven zwart en van onderen wit. Het voorhoofd is wit en er loopt een brede witte lijn over de vleugels. De pop is bruin met wit, maar mist het witte voorhoofd, terwijl de lijn op de vleugel dunner is. In de herfst zien man en pop er hetzelfde uit, maar er is een gering verschil in de grootte van de lijn op de vleugel, zelfs in dit gewaad. Ze zijn ongeveer 15 cm. lang. Ofschoon ze insecten in hun vlucht vangen komen ze toch naar de grond om te eten en lijken erg veel op mezen in de manier waarop zij zich aan takken vastklampen. Daar zij in holen nestelen zullen zij elke willekeurige opening in een muur, boom of gebouw benutten terwijl ook oude specht-nesten vaak worden gebruikt. Ze zingen aangenaam, zo ongeveer als het Europese Roodstaartje en ze worden in de volière erg tam. Alhoewel we in Engeland al een paartje hadden dat door mijn vrouw met de hand was grootgebracht en dat we meenamen naar Amerika, hadden we nooit het geluk met ze te kunnen fokken.

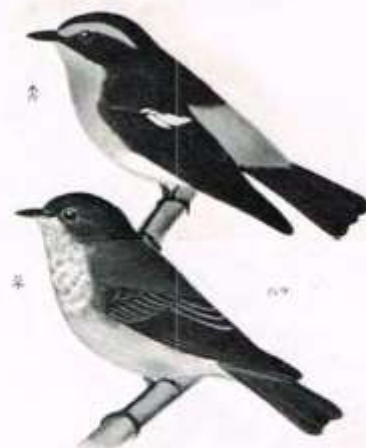
Een van mijn favorieten is de **kleine blauwe vliegenvanger** (*Muscicapa magrigoriae*), een Aziatisch soort die voorkomt in de hogere heuvels van Birma en verder westwaarts tot aan Pakistan en de Simla Heuvels in India. Het zijn kleine vogels, ongeveer 15 cm. lang en man en pop zien er niet hetzelfde uit. De volwassen man is helder blauw van boven met as-grijze ondergedeelten. Zwart om de ogen en de snavel en keel, voorveren, wangen en borst zijn purpurachtig gekleurd. Ze hebben als alle blauwe vliegenvangers, twee kleine blauwe vlekjes aan iedere kant van de nek. De pop is van boven olijfgachtig bruin en geelachtig van onderen en heeft eveneens de twee blauwe nekvlekjes. De man zingt een viertonig melodietje, dat bij de tweede toon naar boven gaat en dan weer zakt. Ofschoon zij zich niet zo geheimzinnig gedragen als sommige vogels, verbergen zij zich in heesters en schieten naar voren om al datgene te pakken, waarop hun oog valt. Ze zijn enorm snel in al hun bewegingen en als ze in een volière gehouden worden dan kan niet met genoeg nadruk gewezen worden op de noodzaak van veilige deuren omdat ze tot over de grond vliegen om insecten te vangen en dit kan met een open deur fatale gevolgen hebben. In mijn ervaring heb ik geconstateerd dat ze goed met andere vogels overweg kunnen, met uitzondering van vliegenvangers, en het zijn prettige bewoners van kooi of volière. De

Kleine vliegenvanger

tige waas. Ik heb ze alleen maar in de kooi gehad maar hun vertrouwelijke manier en gewoonte om met de vleugels en de staart te fladderen is erg aantrekkelijk en het zijn uitstekende tentoonstellingsvogels. Naast levend voedsel hielden ze ook van rauw rundvlees en zacht voer. Van tijd tot tijd als ik ze rauw rundvlees gaf strooide ik er beenmeel overheen om zo het gebrek aan calcium en fosfaten in het vlees te compenseren.

Een andere zeldzame bezoeker van Engeland is de **kleine vliegenvanger** (*Muscicapa parva*) ofschoon zijn broedgebied zich voornamelijk uitstrekt van het oostelijk gedeelte van Centraal-Europa en Azië tot aan Birma toe. Ook hier zien man en pop er verschillend uit. Bij de man zijn de keel en borst bleek rood terwijl de uiteinden van de veren van boven bruin en van onderen wit zijn. De kop is grijsachtig bruin en er zijn twee opvallende witte vlekken aan het begin van de zwarte staart. De pop ziet er ongeveer hetzelfde uit, met dien verstande dat het rood veel bleker is en de kop hetzelfde gekleurd is als de rest van het bovengedeelte. Hij is een beetje kleiner dan de Bonte Vliegenvanger en geheimzinniger in zijn gewoonten. Hij verstopt zich in het gebladerte om er plotseling uit te schieten om een voorbij komend insect te verschalken en zich dan weer te verstoppen. Ze brengen een plezierig geluid voort dat maar zelden gehoord wordt vanwege hun gesloten natuur en gewoonlijk voortgebracht wordt van een hoge plaats in een boom. Hun noodkreet is echter een hees knarsend geluid, zoals dat van een speelgoed ratelaar die zo snel mogelijk rond gedraaid wordt. Ze leven niet groepsgewijs maar als paartjes. Ik heb geen ervaring met betrekking tot nestgewoontes enz., ofschoon ik een paartje drie jaar in een kooi heb gehad.

Zwartgele vliegenvanger

zwart/gele vliegenvanger (*Muscicapa narcissus*) is een Chinese en Japanse soort die gedurende de winter zuidwaarts trekt tot in Birma toe. Zoals met betrekking tot de vorige twee soorten het geval was, is deze ook weer ongeveer 15 cm. lang en man en pop zien er tevens verschillend uit. De man is van boven zwart met uitzondering van een helder gele oogstreep en romp en een witte vlek op zijn schouder. Het ondergedeelte is van de kin naar beneden oranje, geleidelijk aan bleker wordend tot aan de stuit. De pop is olijfgroen van kleur met een fijn witte oogring en twee witachtige vleugelstrepen. De ondergedeelten zijn geelbruin met een geelachtig

PUERTORICO-AMAZONEPAPEGAAI

De Amerikaan Dr. Cameron Kepler en zijn vrouw stellen een onderzoek in naar de verspreiding, de leefwijze en de bestaanskansen van een der zeldzaamste vogels van de wereld, de Puerto Rico-amazonepapegaai (*Amazona vitata vitata*), een bontgekleurde vogel uit de bossen in het oosten van Puerto Rico.

Het bestand, dat in 1955 nog ca. 200 vogels werd geschat, is inmiddels zo sterk afgenomen, dat er momenteel naar schatting nog slechts ca. 20 in leven zijn. Oorzaken van deze achteruit-

gang zijn inkrimping van hun natuurlijk woongebied en vernieling van legsel door ratten. Het is echter volgens de laatste berichten niet onmogelijk dat men er nog in zal slagen deze vogels voor algehele uitroeiing te behoeden. Bij een tocht door het Luquillo National Forest, het centrum van het huidige areaal, kon het echtpaar Kepler de aanwezigheid van een tiental dezer vogels vaststellen. Bij een volledige bescherming kunnen deze een levenskrachtige broedpopulatie vormen.

(Uit: Panda-Nieuws).

PRIJSWINNAARS 1970

Toen wij begin 1970 het plan publiceerden om te beginnen met een rubriek waarin liefhebbers konden schrijven over hun ervaringen bij de vogelkweek, hadden wij niet gedacht dat dit initiatief zoveel reacties zou opleveren. Wij ontvingen zelfs zoveel artikelen, dat wij genoodzaakt waren om te gaan selecteren. De jury voor de toekenning van de prijzen, welke het bondsbestuur beschikbaar had gesteld voor de beste artikelen, bestond uit:

Geelkop Gouldamadine

M. de Jong, R. R. P. v. d. Mark, Chr. Walraven en P. A. R. Rijnders.

Begin januari kwam deze jury bijeen en al snel bleek dat de meningen van de jury vrijwel eensluidend waren, zodat de prijstoekenning weinig problemen opleverde. De juryleden waren trouwens eenstemmig van mening, dat alle artikelen, die in deze serie gepubliceerd waren, van goed niveau en bijzonder informatief waren. Het speelt haar dat zij slechts 4 prijzen kon toekennen en zij heeft daarom gemeend naast de prijswinnaars toch nog enige artikelen te noemen, die zij een „eervolle vermelding“ ten volle waard acht.

De prijzen werden als volgt toegekend:

1e prijs t.b.v. f 100,— aan: J. Carrière, Bernh. Zweerslaan 14, Voorschoten, voor zijn artikel „Mijn kweek met geelkop-gouldamadines“.

2e prijs t.b.v. f 75,— aan: H. Lammers, Burg. Remmenstraat 23, Budel, voor „Mijn kweek met pagode x voorindische spreeuw“.

3e prijs t.b.v. f 50,— aan: C. A. de Vree, Meeuwenlaan 20, Vinkeveen, voor zijn artikel „Mijn kweek met nonnen“.

4e prijs t.b.v. f 25,— aan: H. de Vries, Gr. van Prinsterenweg 13, Dordrecht, voor zijn artikel „Mijn kweek met de blauwvleugeldwergpapa-gaai“.

De volgende artikelen kregen een eervolle vermelding:

„Mijn kweek met Chinese dwergkwartels“, door J. Veenstra, Oldekerk.

„Mijn kweek met Australische kuifduiven“, door W. A. Ligtdag, St. Philipsland.

„Mijn kweek met sijsjes“, door J. Konings, Roosendaal.

„Mijn kweek met zanglijsters“ door H. A. v. d. Sanden, Wagenburg (B.).

„Mijn kweek met goudvinken“, door J. Verlooy, Leopoldsburg (B.).

„Mijn kweek met bandvinken“, door W. A. Roelen, Klundert.

U weet toch dat de wedstrijd in 1971 doorgaat en dat de jury begin volgend jaar de prijzen over 1971 zal toekennen. U kunt Uw bijdrage(n) toezenden aan ons redactie-adres: postbus 74, Bergen op Zoom.

DE VALE GIER

M. de Jong

In de eerste helft van januari van dit jaar heeft u door middel van diverse nieuws-media kunnen zien, horen en lezen, dat zich een „gevederde vreemdeling” ophield binnen onze landsgrenzen, namelijk in de buurt van het Brabantse Dongen. Het bleek een **Vale gier** (*Gyps fulvus*) te zijn, een machtige roofvogel, die zich niet heeft weten te handhaven in West- en Midden-Europa en nu alleen nog broedt in Spanje en Portugal en in sommige Balkanlanden. Verder komt hij nog voor in Noordwest-Afrika, Klein-Azië en verder oostwaarts tot in Tibet en oostelijk India. (Ook is er nog een geïsoleerde populatie in Zuid-Afrika, maar deze wordt ook wel beschouwd als een aparte soort.) Wij zullen ons echter uitsluitend bepalen tot Europa. Behalve in de reeds genoemde broedgebieden kan men deze machtige dieren ook nog tegenkomen in de gebergten van Midden-Europa, waar nog wel eens een groot zoogdier (geit, schaap, gems enz.) wil blijven liggen; daar komen ze echter niet tot nestelen, aangezien de snavelkost toch onvoldoende blijkt te zijn. Het voedsel bestaat namelijk grotendeels uit dode zoogdieren en daar deze kadavers in geciviliseerde streken worden begraven, moet deze gier wel woeste, ongecultiveerde oorden hebben om er in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien.

Deze Vale gieren zijn machtige zweefvliegers, die eerst dan van hun rustplaatsen opvliegen als de lucht enigszins verwarmd is en zij thermiek kunnen benutten. Urenlang kunnen ze drijven op een bepaalde luchtlag, zonder de vleugels te gebruiken. Duidelijk tekent het vliegbeeld zich dan af tegen de lucht: lange, zeer brede gevingerde vleugels en een korte, vrijwel vierkante staart. De kop wordt hierbij tussen de schouders gehouden, maar zijn de vogels op zoek naar voedsel, dan zijn ze in staat de hals te strekken en de kop zowel naar boven als naar beneden te bewegen, zonder dat zij dus de „helpende” luchtlag hoeven te verlaten. Deze gieren zijn vrijwel helemaal zandkleurig; de kop en de nek zijn onbevederd, alleen hier en daar bedekt met wat dons en op haren gelijkende borstelveren. Aan de onderzijde van de hals bevindt zich een soort kraag van lange pluimvormige veren, die de onderkant van de hals volkomen vrijlaten. (Op deze kale kop en hals kom ik straks nog wel even terug.) De lichte ondervleugels contrasteren erg met de zeer donkere, zwartbruine slagpenen. De snavel is betrekkelijk kort en duidelijk gehoekt; de nagels aan de tenen zijn echter niet sterk gekromd en evenmin erg scherp, want het

zijn nu eenmaal geen echte „griepvogels” maar aaseters.

De grotere gieren hebben over het algemeen geen kale kop en hals en zij voeden zich dan ook niet met de ingewanden van de prooidieren. Zij zijn in staat de dikste huid van welk dier dan ook, stuk te rijten om vervolgens het vlees te consumeren. De held van ons verhaal, de vale gier, is alleen in staat de „dunhuidige” dieren te bewerken en hij voedt zich wel met de bloederige ingewanden. Uiteraard worden kop en nek ermee besmeurd en dat zou, als deze lichaamsdelen met veren waren bedekt, een prachtige gelegenheid bieden aan parasieten of bacteriën, er zich te nestelen. Op de dorre huid, die steeds bloot staat aan de brandende zon, krijgen ze geen vat. Want reken maar dat er in zo'n rottend kadaver wat besmettelijke bacteriën zitten! Het is onvoorstelbaar dat de vogels hier geen last van hebben; behalve de gieren zijn er slechts weinig andere vogelsoorten, die hier eveneens immuun voor zijn. Waarschijnlijk zullen hieronder ook de maraboes en nimmerzatten vallen.

Vaak is het zo, dat wanneer een groot dood beest wordt ontdekt, al vrij spoedig een flink aantal aasvreters present is. De grote gieren, die de huid kapot scheuren, doen zich eerst royaal te goed en vervolgens komen de andere aan de beurt, maar ook hier geldt terdege het recht van de sterkste. De flinkste vreten zich eerst „boordevol”, zodat ze nauwelijks op kunnen vliegen en daarna komen de zwakkere broeders aan de beurt. De Vale gieren broeden in kolonies, variërend van vijf tot vijftig stuks, op rotsrichels, in holen of spleten en onder overhangende rotspunten. De nesten, die gemaakt worden van takken en twijgen, hebben een middellijn van bijna een meter, met in het midden een broedkom, die gevoerd wordt met fijner materiaal als grassen, bladeren en dergelijke. Hierop komt het ene ei te liggen, dat witachtig van kleur is. Het wordt door beide partners beurtelings bebroed; dit duurt ruim zeven weken en altijd is er een van de oude vogels op het nest. Het jong komt erg zwak en klein ter wereld en moet dan ook voortdurend beschermd worden gehouden en voorzien van kleine hoeveelheden opgebraakt voedsel. Het diertje groeit echter als kool en na een week of tien, wordt het dons vervangen door veren. Nu blijft het kind soms lange tijd alleen, maar zal stellig niet van honger omkomen, daar in de omgeving van het nest grote hoeveelheden voedsel liggen, die een niet al te aangename geur verspreiden (als u begrijpt wat ik bedoel en daarom

geen andere naam zal gebruiken). Na een maand of drie begint het jong druk te experimenteren met zijn vlerken: hij slaat ze uit, springt hierbij op en neer en na een oefening van ruim een maand kan hij zijn eerste vliegtocht maken. Hij heeft dan de leeftijd bereikt van ongeveer vier maanden. Zodra het kind vliegvlug is, duurt het niet lang of het is volkomen zelfstandig en weet zijn eigen kostje op te scharrelen. Het duurt echter wel drie jaar eer zoon of dochter het uitgekleurde kostuum van vader of moeder heeft.

Vale gieren zijn over het algemeen erg zwijgzaam, maar in de broedtijd laten ze wel eens wat fluitende, „krakende” en krassende geluiden horen. Ze worden bij ons gerekend tot de zogenaamde dwaalgasten, waaronder wordt verstaan „gast, welke na 1900 niet meer dan 15 maal is vastgesteld”. Na 1900 werden de volgende vondsten van deze enorme vogel met een lengte van ruim een meter en een vlucht van meer dan tweeëneenhalve meter, geboekstaafd: 10 juli 1904 (Dinteloord), april 1922 (Breskens), ± 20 juni 1930 (Twijzel) en 4 oktober 1944 (Schijndel). Tevens is er nog een onbevestigde waarneming, die dateert van 1 mei 1955 te Someren.

Tenslotte nog even een opmerking, die ik aantrof

in het boek „Birds of Eastern and North Eastern Africa” en wel deze: „Vale gieren zijn laffe vogels, die geen dier waar nog een sprankje leven in is, zullen aanvallen. Zelfs een kleine hond of jakhals jaagt ze gemakkelijk bij hun prooi vandaan.” En dat weten we dan ook weer...

Naschrift: Nadat dit artikeltje reeds was geschreven, kwamen de ornithologen er achter, dat de vogel, die zich bij Dongen ophield geen Vale gier maar een **Bengaalse gier** (*Pseudogyps bengalensis*) was. Deze vogel bereikt een lengte van 80 cm, heeft een vrij donker verenkleed en een gedeeltelijk witte rug. Vandaar dat de Engelse benaming Indian White-backed Vulture is. Het woongebied van deze gier strekt zich uit over India, Assam, Birma, Thailand en Maleisië, waar men hem kent als „burong aarieng babi”. Hij staat zeer goed aangeschreven en wordt niet vervolgd. De vogel is dan ook niet schuw en nestelt niet zelden dicht bij menselijke nederzettingen. Er worden soms kolonies aangetroffen in de buitenwijken van grote steden! Wat eetgewoonten, broeden enz. betreft, vertonen deze vogels veel overeenkomst met de Vale gier. Het leek ons echter wenselijk u dit „supplementje” niet te onthouden.

VAN GROEN TOT AGAAT.

W. D. H. Spijker.

Wanneer we zo de catalogi van de diverse tentoonstellingen eens doorbladeren valt het op dat er maar weinig goede klassieke agaten geëxposeerd worden, hiervoor zijn meerdere oorzaken aan te wijzen.

De gewone agaat is geen spectaculaire kleur, vandaar dat er maar weinig liefhebbers zijn die zich „speciaal” op het fokken van agaat toelagen. De dieren welke we tegenkomen zijn in vele gevallen „bijproducten”.

Een andere oorzaak is dat een goede agaat niet gemakkelijk is te fokken, daarbij komt nog dat fokkers van deze kleur tot voor kort hun overcomplete dieren moeilijk kwijt konden. Het staat nu eenmaal als een paal boven water dat de animo voor een bepaalde kleur staat of valt met de afzetmogelijkheden.

De laatste tijd valt er een kentering ten gunste van de gehele klassieke groep waar te nemen. Wanneer liefhebbers zich wat meer op een bepaalde kleur gaan specialiseren, hun fokparen gericht op die kleur samenstellen, zal dit steeds tot gevolg hebben dat die kleur kwalitatief met sprongen vooruit gaat.

De agaat zoals we die kennen is ontstaan bij één der grootste pioniers uit de jaren na 1900. Het was bij Dhr. Helder te Leeuwarden dat er uit een paar gewone groene kanaries een exemplaar geboren werd welke aanmerkelijk lichter van kleur bleek te zijn dan de groene ouders. Dhr. Helder noemde deze kleur agaat. Deze agaat was veel lichter dan de groenen, d.w.z. het pigment van de agaat heeft ten opzichte van groen een bepaalde mate van reductie ondergaan. Vooral op de rug, vleugel- en staartpennen valt dit onmiddellijk op. De mutatie van groen naar agaat was NIET van invloed op de z.g. „bijkleur”, het geel.

Voorheen ging men er van uit dat het eumelanine door een z.g. opbleekfactor werd opgebleekt. Microscopisch veeronderzoek heeft echter aan het licht gebracht dat niet het eu-melanine (zwart of bruin) wordt opgebleekt, maar dat juist het phaeo (feo)-melanine een reductie (vermindering) ondergaat. Zoals u weet is het feo-melanine altijd bruin, vandaar dat de factor welke dit bruin reduceert wordt aangegeven met de kleine letters rb (reductie bruin), en wordt de 1e reductiefactor genoemd.

De aanduiding rb wordt geschreven wanneer de 1e reductiefactor „werkzaam” is. Deze factor is bij de groene niet in werkzame toestand aanwezig, m.a.w. in ongemuteerde toestand.

In het vorige artikel schreef ik al dat letteraanduidingen van factoren welke niet zijn gemuteerd, de wildvorm dus, steeds van een plusteken worden voorzien. Zo duiden we b.v. de ongemuteerde toestand van de 1e reductiefactor aan met rb^+ . Wanneer we in een bepaalde formule alleen maar rb^+ tegenkomen gebeurt er dus in feite niets, vandaar dat we deze aanduiding — indien nodig — zonder meer aan z^+ kunnen toevoegen. We krijgen dan $z^+ rb^+$. Wat zegt ons dit nu? Wel, van de artikelen waarin we de goud groene en de blauwen hebben besproken weet u natuurlijk nog dat we een groene voorstelden als z^+ .

Aanduidingen voor het geel en de intensiefactor lieten we nog achterwege. Wanneer we aan de aanduiding voor groen de symbolen voor de ongemuteerde 1e reductiefactor (rb^+) toevoegen geeft dat bij deze groene geen enkele verandering, immers deze factor is in feite niet aanwezig.

$$\frac{x z^+ rb^+}{x z^+ rb^+}$$
 blijft dus een groene man. U zult zich nu misschien afvragen welke zin heeft dan het meezeulen van

Goudagaat Foto: W. D. H. Spijker

Goudgroen Foto: W. D. H. Spijker

die rb^+ als deze toch niets doet? Wel, de zin van deze toevoeging blijkt eerst wanneer we te maken krijgen met de -GEmuteerde- toestand van rb^+ dus met rb . Dit zien we in de volgende formule.

1) $x z^+ rb^+$ In deze formule zien we dat op
2) $x z^+ rb^+$ één x chromosoom een verandering is opgetreden, hier is rb^+ gemuteerd naar rb , dus „aanleg“ voor de werkzame 1e reductiefactor. Toch veranderd hierdoor het „uiterlijk“ van deze groene man niet. Hoe komt dit nu?

Dat deze man gewoon groen blijft komt door het feit dat rb^+ DOMINANT is t.o.v. rb , en dominante factoren bepalen het uiterlijk van een vogel. We schrijven rb met kleine letters. Volgens afspraak worden er immers kleine letters gebruikt indien de ongemuteerde vorm dominant is (heerst over) t.o.v. de gemuteerde vorm van een bepaalde factor. Natuurlijk weet u ook nog dat de ongemuteerde vorm ALTIJD het plusteken draagt.

Mogen we de op het 2e x chromosoom aanwezige aanleg voor de 1e reductiefactor (rb) nu verwaarlozen? Beslist niet, hoewel uiterlijk niet zichtbaar, maakt rb wel degelijk deel uit van het „erfelijk bezit“ van deze groene man, rb wordt zelfs in 50% van het aantal bevruchtingen aan de kinderen overgedragen. Laten we dit maar eens op de voet volgen, we paren daartoe een groene man, met op het 1e x chromosoom de aanleg rb^+ en op het 2e x chromosoom de aanleg rb , aan een groene pop.

Voor de goede orde moet ik eerst nog even vermelden dat rb GESLACHTSGEBONDEN vererft, d.w.z. dat rb (rb^+) evenals z^+ en z gekoppeld zijn aan een x chromosoom. Dit houdt in dat wanneer een willekeurig x chromosoom van A naar B verhuist, alle aan dit x chromosoom gekoppelde factoren méé verhuizen.

Zo'n verhuizing vindt er in feite plaats bij een bevruchting, zowel de man als de pop geven ieder één gameet af aan de kiemcel waaruit weer een jong dier kan voortkomen.

Nu dan de paring van de bewuste groene man maal een groene pop. Voor het gemak voorzien we elke gameet weer even van een nummer.

MAN

$$\begin{array}{l} 1) x z^+ rb^+ \\ 2) x z^+ rb \end{array}$$

POP

$$\begin{array}{l} 3) x z^+ rb^+ \\ 4) y \end{array}$$

We gaan eerst maar eens kijken welke gameet-combinaties er plaats kunnen vinden. Er zijn hier 4 mogelijkheden n.l. nr. 1 van de man kan samen gaan met 3 of 4 van de pop, dit zelfde is het geval met gameet nr. 2.

Wanneer we dit verder uitwerken zien we de volgende jongen ontstaan:

$$\begin{array}{l} 1) x z^+ rb^+ \\ 3) x z^+ rb^+ \end{array}$$

We zien dat in deze formule 2 x chromosomen aanwezig zijn, dit jong wordt dus in ieder geval een man.

Op deze beide chromosomen vinden we z^+ , dit wil zeggen dat deze man alleen maar aanleg voor zwart eumelanine bezit. Vervolgens zien we dat rb^+ eveneens twee maal aanwezig is, deze man bezit dus géén aanleg voor de 1e reductiefactor. Een dergelijke man, met een op beide x chromosomen gelijk factoren bezit noemt men HOMOZYGOOT, ook wel fokzuiver.

$$\begin{array}{l} 1) x z^+ rb^+ \\ 4) y \end{array}$$

Door x en y zien we al dat dit een popje is. U ziet dat het y chromosoom géén pigment aanleg bevat, zodat alleen de op het x chromosoom aanwezige factoren de kleur van dit popje bepalen. z^+ is weer zwart, rb^+ wil weer zeggen ongemu-

teerde toestand, dus het wordt een groen popje.

2) $x z^+ rb$ Door twee maal x een man. Op beide chromosomen z^+ .

3) $x z^+ rb^+$ Bekijken we deze formule nu verder dan zien we dat deze man niet fokzuiver is, immers „ rb^+ ” komt in twee toestanden voor. Op het ene chromosoom in ONgemuteerde toestand en op het andere in de GEmuteerde vorm. We weten dat de ONgemuteerde toestand (+) het sterkst, dominant is, hierdoor wordt rb verdrongen en speelt voor de bepaling van de uiterlijke kleur van deze man niet mee. Het wordt dus een groene man. M.b.t. het „uiterlijk” van deze vogel mag rb dan verdrongen zijn, rb blijft echter wel degelijk deel uit maken van het erfelijk bezit. We zeggen dan dat deze factor LATENT (slappend) aanwezig is.

Deze jonge groene man kan zowel de aanleg voor rb^+ als voor rb aan zijn jongen afgeven. Zijn erfelijk bezit is dus gelijk aan die van zijn vader.

2) $x z^+ rb$ Door $x y$ weer een pop. Zagen we bij de gameten combinatie 2 maal

4) y 3 dat rb door rb^+ verdrongen werd, bij deze combinatie kan hiervan geen sprake zijn. Immers de hier in het geding zijnde factoren kunnen zich alleen op een x chromosoom bevinden, in dit verband mogen we het y chromosoom als „leeg” beschouwen. De factor rb wordt nu op geen enkele wijze meer belet, en kan zich nu dan ook ten volle uiten. Door het in werking treden van de 1e reductiefactor zal dit popje dus een agaathout worden.

We hebben nu gezien dat mits de vader daartoe de erfelijke aanleg bezit, uit twee groene ouders een agaathout popje geboren kan worden. In zo'n geval is de vader dus een agaathout verervende groene man. We zeggen ook wel „groen split voor agaathout”. Probeer nu voor uzelf eens de paring van zo'n split man maal een agaathout popje uit te werken.

De in dit artikel genoemde paringen beschreef ik niet om daaruit goede agaten te fokken, deze paringen zijn hiervoor niet of minder geschikt. De bedoeling van deze uiteenzetting is om u de erfelijke verhouding tussen groen en agaathout te leren zien. Ook de bijkleur, in dit geval geel, liet ik hier bewust nog buiten beschouwing.

Om u alvast een beeld te geven hoe de uiterlijke kleuren van groen en agaathout zich verhouden, plaatsen we hierbij een afbeelding van een Goud Groene tegenover die van een Goud Agaathout. Ik hoop maar dat zich nu bij het drukken geen technische storingen voordoen, want de platen bij het vorige artikel zijn wat donker uitgevallen.

Bij de volgende gelegenheid gaan we ons bezighouden met de „afwerking” van de agaathout en het samenstellen van de fokparen.

VOGELHANDEL REIN v. d. VEEN GOOR

Jap Nachtegaal man	f 15,— pst
Jap Nachtegaal pop	10,— pst
Roodoor Bulbul	17,50 pst
Kala bulbul	15,— st.
Mex Nonpareil	45,— pp
Regenboogvinken	24,— pst
Rode Kardinaal pop	25,— pst
Rode Kardinaal man	25,— pst
Schama Lijster	62,50 pst
Goudvoorhoofdvladvogel	45,— pst
Zebravinken grijs	7,— pp
Zebravinken isabel	7,— pp
Zebravinken wit	9,— pp
Zebravinken Masker	11,— pp
Diamantduifjes	20,— pp
Diamantduifjes zilver en split	30,— pp
Zwartmaskerduifjes	20,— pp
Rode steenduijjes	30,— pp
Dwergkwartels	11,— pp
Zilverkwartels	20,— pp
Isabelkwartels	30,— pp
Kuifkwartels	45,— pp
Jap kwartels	20,— pp
Grasparkieten	6,50 pp
Deensbonteparkieten	10,— pp
Albinoparkieten	10,— pp
Lutino's parkieten	10,— pp
Agapornis Personata	50,— pp
Agapornis Roseicollie	40,— pp
Roodrug parkieten	50,— pp
Turquoise parkieten	70,— pp
Halbandparkieten	25,— pp
Valkparkieten	30,— pp
Bourkparkieten	50,— pp
Geelvoorhoofdpegeaaien	150,— pst
Blauwvoorhoofdpegeaaien	150,— pst
Grijze roodstaartpegeaaien	175,— pst
Sperling dwergpegeaaien	35,— pp
Ind nonpareil	20,— pp
Citroen wevers	8,— pp
Oranje wevers	8,— pp
Grote Blauwfazantjes	10,— pp
Grote Safranvinken	17,50 pst
Bandvinken	5,50 pp
Napoleons	4,50 pp
Muskaatvinken	6,— pp
Driekleurnonnen	6,50 pp
Rijstvogels	8,— pp
Jap meeuwtjes	7,— pp
Abb Geelbuik astr	15,— pp
Blauwe honingzuigers	50,— pp
Roodkopamadines	22,50 pp
Dominikaan wida	7,50 pp
Edelzangers	9,— pp
Geelstuit edelzangers	11,— pst
Baardvogeltjes	22,50 pp
Blauwkopblauwfazantjes	22,50 pp
Parehalaband amadine	37,50 pp
Elfen astr	45,— pp
Groene druppel astr	70,— pp
Rode druppel astr	60,— pp
Diamantvinken	50,— pp
Gordelgrasvinken	37,50 pp
Spitsstaart amd	35,— pp
Ceres astr	35,— pp
Bichenow astr	50,— pp
Driekleur amd	52,50 pp
Roodkopgoulds amd	65,— pp
Masker amd	65,— pp

's Maandags de gehele dag gesloten.
's Zondags van 9 tot 2 uur geopend.
Verzending onder rembours verp. 1,50.
Minimumorders f 20,—.

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

J. J. Hordijk

DE GRASPARKIET van A tot Z

Vorm en dracht van de vleugels.

De vleugeldracht en vleugelvorm zijn van die punten, die de perfectie van de vogel tot uitdrukking brengen. In de standaard hebben we gelezen, dat de vleugels tweevijfde van de lichaamslengte moeten zijn en dat de vleugeltoppen naast elkaar op het staartkussen moeten liggen.

Bij de grasparakiet onderkennen we twee fouten in de vleugeldracht, te weten: kruisende vleugels en hangende vleugels.

De hangende vleugels kunnen soms een conditiefout zijn, maar het kan ook een erfelijke eigenschap zijn.

In het laatste geval zien we dikwijls, dat meerdere vogels deze fout vertonen.

Het beste is, om in een dergelijk geval, de slechtste vogels uit te selecteren en deze van de kweek uit te sluiten.

Voor de andere vogels gebruiken we een outcross, welke in vleugeldracht uitblinkt, terwijl dit ook bij zijn familieleden het geval moet zijn.

We moeten bij het uitselcteren van kleine fouten natuurlijk goed opletten, dat we met het sop ook niet de was weggooien. Stelt u zich eens voor, dat we een stam hebben, welke uitblinkt in goede koppen, mooie typen en goede vederstructuur, terwijl de vleugeldracht niet goed is. Het zou dom zijn, om al deze goede, moeilijk te verkrijgen factoren op te ruimen.

We moeten dan **altijd** proberen door middel van een outcross deze fout te verbeteren.

De andere fout, de kruisende vleugels, is dikwijls een gevolg van het kweken met longflighted vogels. Deze typen vogels ververven intermediair, zodat er vogels ontstaan met de brede borst van

het longflighted type, terwijl de stuit dan weggekweekt is.

Hierdoor kruist de vogel zijn vleugels.

Ook hier worden weer de vogels met de beste vleugeldracht uitgeselecteerd en aan outcrossvogels gekoppeld, welke uitblinken in vleugeldracht.

We moeten er echter wel steeds rekening mee houden, dat kruisende vleugels niet zo snel te verbeteren zijn, als bijvoorbeeld hangende vleugels.

Het is zeer moeilijk, maar zeker mogelijk.

Een strenge selectie op het punt van de vleugeldracht is dan echter wel gewenst.

Het vogeltype, dat we daarjuist even aanhaalden, het zogenaamde longflighted type, heeft in zijn nakweek steeds vogels met een slechte vleugeldracht en dikwijls verkeerde afmetingen der vleugels.

Bij de kweek met dit type vogel wordt gebruik gemaakt van een man met lange vleugels en een pop met korte vleugels.

De nakweek van deze paring loopt uiteen in vogels met te korte vleugels tot vogels, waarvan de vleugels veel te lang zijn.

Enkele jaren geleden, zo omstreeks 1964, werd er veel met het longflighted type gekweekt en kwamen onjuiste vleugelmaten veelvuldig voor.

Thans is hier veel verbetering in gekomen.

Ook voor fouten zoals te lange of te korte vleugels gebruiken we weer vogels als partner, die in staat zijn deze fouten op te heffen.

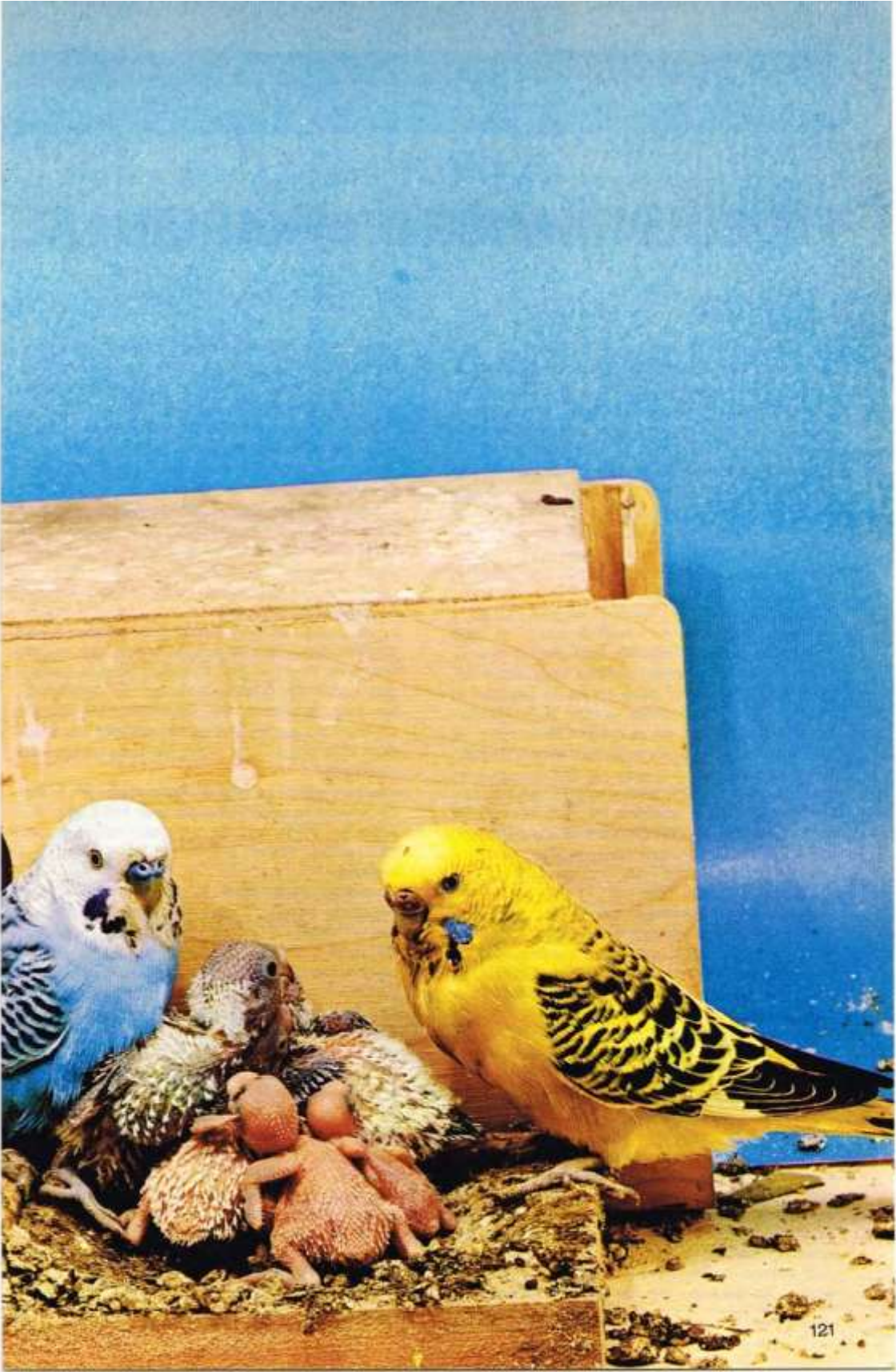
Fouten in vleugelafmetingen zijn vrij gemakkelijk te verbeteren, daar de afmetingen intermediair

vererven. We moeten er echter wel op letten, dat we met dit soort vogels niet direct nauw intelen, daar we dan snel met een hok vol met vogels zitten, die verkeerde vleugelafmetingen bezitten.

Vijfentwintig tips voor beginners.

1. Zoek contact met andere kwekers.
2. Wordt lid van de Nederlandse speciaalclub.
3. Lees alle artikelen over uw hobby.
4. Bezoek alle vergaderingen van uw plaatselijke vereniging én van de speciaalclub.
5. Ga naar zoveel mogelijk shows.
6. Bestudeer de kampioenen en vraag keurmeesters en ervaren kwekers, waarom deze vogels kampioen zijn geworden.
7. Bezoek de volières van de meest succesvolle kwekers.
8. Zet een doeltreffende volière op papier, alvorens u begint met de bouw van uw volière.
9. Specialiseer u op één of twee kleuren.
10. Start met goede stamvogels en zet uw hobby in het begin niet té groot op.
11. Vraag de kweker waar u uw vogels koopt, om advies omtrent de koppeling etc.
12. Verzeker u ervan, dat de vogels gezond én in broedconditie zijn, alvorens u met het broeden begint.
13. Ring uw vogels met ringen van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.
14. Vraag een ervaren kweker om hulp voor de selectie van de jongen van uw eerste kweekseizoen.
15. Leer, hoe u een vogel moet voorbereiden voor de show.
16. Bestudeer de tentoonstellingsreglementen en de klassificatie van de vogels.
17. Zendt uw vogels tijdig in op de shows.
18. Zendt nooit vogels in op 'n show, welke niet in conditie zijn.
19. Probeer in te zenden op méér dan één show, ook al behoort u niet tot de prijswinnaars.
20. Wees bescheiden, indien u tot de prijswinnaars behoort.
21. Bestudeer de winnende vogels en vergelijk hen met uw eigen vogels.
22. Zendt 'n goede vogel niet naar teveel shows in één seizoen; hij heeft dikwijls meer waarde als kweekvogel.
23. Probeer steeds zoveel mogelijk informatie-materiaal te verkrijgen, zowel uit binnen- als buitenland.
24. Bespaar nooit op voeding en geef uw vogels de juiste verzorging. Beter een klein aantal koppels met een goede verzorging, als wat méér vogels met een mindere verzorging.
25. Leer op de show een sportieve verliezer te zijn, zodat het u later gemakkelijk valt, tegenslagen het hoofd te bieden.

DE BOLIVIAANSE KUIFKARDINAAL

De Boliviaanse kuifkardinaal is zeker één der kleinste volière vogels die onregelmatig uit Bolivia en uit het noorden van Argentinië worden ingevoerd. Dit grijze vogeltje met zwarte kuif kan men gemakkelijk vergelijken met onze bekende inlandse kuifmezen. De kleur is volledig grijs — boven de ogen loopt een witte band naar de nek toe alsook een band van onder de ogen naar de hals. Het popje is veel minder gekleurd zij heeft eerder een bruin grijs vederkleed zodat man en pop zéér gemakkelijk te onderscheiden zijn. Het zijn zeer drukke vogels, steeds in beweging en opgewekt in de volières. . .

Voor enkele jaren had ik het geluk een paartje te bemachtigen bij een vogelhandelaar in mijn streek die juist zijn nieuwe zaak had geopend. Gezien mijn volière niet schikte voor deze vogels, had ik besloten deze onder te brengen in een beplante buitenvolière, waarin zich vlierstruiken klimop planten en dergelijke bevonden, bij mijn grootvader met wie ik samen vogels kweek. De vogels pasten zich vlug aan ook aan ons klimaat en in de volière tussen allerlei onkruidplanten en de klimop voelden zij zich onmiddellijk thuis. Rond 20 juli 1968 begon het mannetje met allerlei takjes in de bek hoog in een vlierstruik een aangenaam liedje voor te dragen.

Zo begon het paar een nest te bouwen tussen een oud dennen boompje en de gegolfde plastic platen waarmede de volière gedekt is. Het nest werd gebouwd met fijne grasstengels en binnenin bekleed met veertjes en uitgeplozen touw. Nu maar wachten op de eieren die maar niet kwamen.

Het nest werd niet meer bezocht door het koppel en werd dus door ons volledig uit het oog verloren.

Maar half oktober 1968 lagen er toch twee eitjes in het nest dat gedurende drie maanden niet meer bezocht was geworden.

De eitjes waren langwerpige groenblauw van kleur met bruine vlekjes. Het popje broedde zéér vast op haar kleine legsel en liet gemakkelijk nestcontrole toe, doch een viertal dagen later verliet zij het nest en ging er de ganse dag niet meer op. De dag daarop broedde ze terug — de dag daarop verliet ze weer de ganse dag het nest. . . Zo dachten wij dat er van jongen niet

veel meer in huis zou komen. Gezien onze vereniging een T.T. inrichtte, voor de eerste keer, rond einde oktober, wilde ik mijn Boliviaanse kuifkardinaal mannetje tentoonstellen.

Gezien het popje toch niet vast broedde werd het mannetje verwijderd en mede genomen naar mijn woonplaats om op te kooien. Dit gebeurde op een zaterdag. De daarop volgende zondag kwamen de jongen uit. Deze waren grijs van kleur. Onmiddellijk werd door mijn grootvader allerlei onkruidzaden en geknipte meelwormen verstrekt maar 's middags lag er reeds een jong dood. Het andere leefde nog, doch werd niet gevoederd door de pop.

In de zelfde volière huisde een koppel Aurora astilden die juist met jongen lagen. De enigste oplossing was het Kuif kardinaal jong te verleggen onder de Aurora astrilden, die onmiddellijk het jong aannamen en voederden. Dit hadden wij nooit verwacht. Ons geluk was niet van lange duur, drie dagen later werd het jong uit het nest geworpen.

Intussen werd het popje uitgevangen en in een binnenvolière ondergebracht daar het kweek seizoen ten einde was en wij geen onnodige risico's wilden nemen zo laat in het jaar nog te kweken.

Kweekjaar 1969 volgde. In dezelfde volière werd hetzelfde koppel onder gebracht. Rond einde mei werd het oude nest, welk zich nog steeds in de volière bevond, hersteld en hierin werden weer twee eitjes gelegd welke na ongeveer 13 dagen uitkwamen. De twee jongen groeiden snel op. Een ongelooflijke hoeveelheid meelwormen werden dagelijks door de ouders, die nu prima hun jongen voederden, verorbert. . . doch de achtste dag stierf een der jongen. Het andere vloog op de 23 dag uit en kwam in de drinkschotel terecht waarin wij het dood terug vonden.

Rond einde juni begon het wijfje aan haar tweede legsel. Weer werden twee eitjes gelegd waarvan er maar een bevrucht was. Op de 12de dag kwam het bevruchte eitje uit en het jong groeide spoedig op. De zeventiende dag werd het geringd en een viertal dagen later leerde het zijn eerste vlieg-oefeningen steeds omringd door de ouders die een oogje in het zeil hielden. Ook dit jong konden wij niet zelfstandig krijgen. Toen

het reeds twee weken uit vloog, vonden wij het op een morgen verward met zijn ring aan het gaas. Het vogeltje leefde nog maar zijn pootje was gebroken. Zo ging het kweekjaar 1969 ten einde zonder één der Boliviaanse kuifkardinaal jongen zelfstandig te kunnen krijgen zonder ongelukken.

Kweekjaar 1970, derde jaar en het goede jaar.

Weer in dezelfde volière met nog steeds hetzelfde koppel. Het oude nest werd verwijderd en een nieuw nest werd op dezelfde plaats gebouwd. Rond einde mei 1970 legde het popje twee eitjes welke beide bevrucht waren — één jong kwam uit en de andere was dood in het ei. Het jong kreeg zoals zijn voorgangers geknipte meelwormen- onkruidzaden in overvloed en op de 22ste dag vloog het uit. Nu is het reeds zelfstandig en eet alleen. Het popje is reeds begonnen aan haar tweede legsel en heeft nu voor de eerste maal in drie jaar drie eitjes.

Nu deed er zich een eigenaardigheid voor, het mannetje bouwde tijdens het broedproces een tweede nest vlak bij het nest waarin het popje broedde. Op 18 aug. 1970 kwamen de drie eieren uit en de drie jongen groeiden zéér snel op. Steeds gevoederd door het ouder paar en, misschien ongelooflijk, ook door het jong van het vorige nest. De twaalfde dag, 29 augustus, vlogen alle drie de jonge kuifkardinalen uit. Zij werden uitsluitend gevoederd met geknipte meelwormen, mierenieren, pissebedden, bladluizen en onkruidzaden. Op de dertiende of viertiende dag maakte de man reeds aanstalten om een nieuw nest te maken. Het jong van het vorige nest voert nu volledig alleen de drie jongen op die bijna zelfstandig zijn. Om terug te komen op dat tweede nest bij het eigenlijke nest. Nog steeds weten wij niet waarom de man dit zou gemaakt hebben. Misschien omdat het nest voor de eerste keer drie eieren bevatte en te klein zou zijn voor de drie jongen???

Vogels als deze hebben wij nog nooit gehad. Wat betreft het opkweken der jongen, het is ongelooflijk wat een drietal dagelijks naar binnen werkt. Iedere dag dienden wij 40 à 50 kleine meelwormen te geven.

Verder kan ik u zeggen dat de Bol. Kuifkardinaal zéér verdraagzaam is tegenover de andere volière vogels. Zij deelden de buitenvolière met 1 paar ch. dwergkwartels, 1-1 Jap. meeuwtjes, en 1-1 Aurora astilden. Nooit hebben we enige ruzie opgemerkt onder deze vogels. Eenmaal geacclimatiseerd kunnen zij goed tegen ons klimaat maar het is wel aan te raden deze vogels in de winter in een verwarmde binnenvlucht te houden.

Deze vogels zien wij ook weinig op de T.T.. Zij zijn nogal schuw in de T.T. kooi, maar na veel training is het goed mogelijk dat ook deze vogels ere prijzen weggapen.

Deze vogels zijn zeker, volgens mijn mening, het houden waard zeker voor hen die er mede wil kweken en een goede beplante buiten volière heeft.

STIMULITE
Nectar Voer
Het Enige
en
Ideale Voedsel
voor
Tangara's
Vliegenvangers
Brillevogels
Kolibries
Bladvogels
Enz. enz.
In Gebruik
bij alle
Vogel-parken
Dierentuinen
en bij alle
Liefhebbers
zoals U!
Is Klaar
voor het
Gebruik
Waar nog niet
verkrijgbaar
wende men zich
direct tot ons!

Verzending door
het gehele land!

STIMULITE Speciaal Universeelvoer

STIMULITE Speciaal Kanarie Krachtvoer

STIMULITE Speciaal Kanarie Optokvoer

Geeft uw Vogels uitsluitend STIMULITE
Voeders, ze zullen er wel bij varen!
STIMULITE een NAAM in Vogelvoeders!
Met ruim 60 jaar ervaring!

STIMULITE Vitaminen

Speciale Glazen Voederflesjes voor het
Nectarvoer
SUPACOL Flesjes Kanarie-Roodkleur, voor
Rode Kanaries, Tangara's, Kardinalen, enz.

Bovenstaande Voeders en Artikelen
leveren wij ook aan de erkende Handel
Vraagt Prijsopgave voor Wederverkoop

AVIMEX, Import-Export
Soesterweg 224 Amersfoort
Tel. (03490) 31217

Alleen
Vertegenwoordiging
voor
Geheel Nederland
AVIMEX
AMERSFOORT

VEDERSTRUKTUUR (9)

W. Beckmann

De lutinoparkiet en de stro- en hooggele kanarie

Ik hoop met deze ondertiteling zowel de grasparkieten — als de kanariekwekers te grijpen en hen te verleiden dit artikeltje te lezen. Had ik alleen de lutinograsparkiet in de titel geplaatst dan hadden de kanariekwekers gauw de bladzijde omgeslagen en andersom, dan hadden de parkietenkwekers uit gebrek aan interesse in O.V. naar een gedegen parkietenartikel gezocht. Maar, mijne heren, de kleurvorming van al onze vogelsoorten houdt nauw verband met elkaar, wat soms voor de grasparkiet geldt, geldt dikwijls ook voor de kanarie, de zebrevink en allerlei andere vogelsoorten. Zo kennen we bijv. bij de grasparkiet de diepgekleurde gele lutino's en de blekere lutino's, maar onze kanariekwekers kennen de stro- en de hooggele met daartussen nog vele kleurnuances. De kanariekwekers noemen dat enkel- en dubbelfactorig geel. Onze parkietenkwekers zeiden tot nu toe, als ik in de lutino's de donkerfactor kweek, krijgen we de diepgekleurde lutino's en zonder de donkerfactor de lichtere variatieit.

Foto: D. Ramaekers

Maar nu de vraag... is het wel zo dat we d.m.v. het inkweken van de donkerfactor dieper gekleurde lutino's krijgen?

Ook hier bracht de microscoop weer uitkomst, inplaats van theoretiseren, bleek directe waarneming veel doelmatiger.

De inofactor veroorzaakt een totale verdringing van het melanine uit de bevedering maar het tast de vorming van het gele carotenoïde niet aan. Zoals echter met alle factoren die de kleur beïnvloeden, is de werking tamelijk gevarieerd. Een totale verdringing wordt niet altijd gerealiseerd, de aanwezigheid van zeer kleine hoeveelheden melanine in de bevedering veroorzaakt bij de lutino's de groene aanslag en bij de albino's (waarvoor een andere erfelijke factor ook het gele carotenoïde is verdrongen) de blauwe aanslag.

De aanwezigheid van de donkerfactor in een parkiet veroorzaakt de kleurnuances licht-donker en olijfgroen en hemelsblauw, kobalt en mauve. Deze donkerfactor, die enkel- of dubbel aanwezig kan zijn, veroorzaakt een andere celstructuur in de baard (regelt de diepte van de bewolkte zone) maar heeft **alleen effect op de kleur als er in de baard melanine aanwezig is die de invallende lichtstralen kan absorberen**. Bij de lutino's is geen (of zo goed als geen) melanine in de baarden aanwezig en heeft de veranderde celstructuur geen invloed op de kleur van de baarden.

Bestuderen we een borstveer van een lichtgroene parkiet onder de microscoop dan zien we helder grasgroene baarden en gele haakjes. De groene kleur van de baarden wordt veroorzaakt door de absorbatie van alle lichtstralen van het invallende daglicht (met uitzondering van de blauwe lichtstralen) door het melanine in de kern van de baard. De blauwe lichtstralen worden verstrooid en bereiken ons oog via het gele carotenoïde die zich in de schors van de baard bevindt. Deze combinatie geel-blauw geeft ons groene baarden. Dit struktureel groen en blauw zullen we later aan de hand van kleurdias uitvoeriger behandelen, nu beperken we ons uitsluitend tot de lutino's en de gele kanaries.

Het verschil tussen een goede en een slecht gekleurde lutino wordt niet veroorzaakt door het wel of niet aanwezig zijn van de donkerfactor, want deze werkt alleen indien er een absorberende ondergrond van melanine in de baard aanwezig is.

Het gele carotenoïde bevindt zich bij de graspariet in de schors van de baard en ook in de

haakjes. Onder de microscoop konden we vaststellen dat de kleur van het aanwezige carotenoïde van precies gelijke kleurnuances is bij een goed gekleurde en een slecht gekleurde lutino, vergelijken we nu de baarden van de borstveer van een strogele en van een diep gekleurde hooggele kanarie dan blijkt van een verschil in kleur tussen die baarden ook geen sprake. De strogele bezit geel carotenoïde van een precies gelijke kleur als de hooggele. Het verschil in kleur geel wordt niet veroorzaakt door een verschil in de kleur van het gele carotenoïde, **maar in de distributie van het carotenoïde in de baarden en de haakjes**.

Onderzoek van de borstbevedering van een zeer goed gekleurde lutino (32 kleurpunten) en een slecht gekleurde lutino (28 kleurpunten) toonde aan dat de baarden van de goed gekleurde lutino tot aan de toppen gevuld waren met geel carotenoïde, ook de haakjes aan die baarden waren volledig gevuld met carotenoïde, bij de slecht gekleurde lutino bleek echter dat de toppen van de baarden en de zich daaraan bevindende haakjes kleurloos waren. Ditzelfde verschil zien we tussen een hooggele en een strogele kanarie, bij de hooggele zijn de baarden en de zich daaraan bevindende haakjes volledig gevuld met carotenoïde, bij een strogele zijn de baardtoppen en de zich daaraan bevindende haakjes kleurloos.

Aha, zult u zeggen, die slecht gekleurde zijn natuurlijk „buff“ vogels (schimmels bij de kanaries). Het spijt me heren, maar zo eenvoudig liggen de zaken niet. De veertjes die ik onderzocht heb zijn niet afkomstig van buffvogels, maar van een kortbevederde lutino. Bij de kanarie zien we dat de enkelvoudige geelfactor ook niet veroorzaakt wordt door de schimmelfactor, een strogele kanarie is matig intensief. De kleurloze baardtoppen bij een strogele kanarie wordt niet veroorzaakt door de schimmelfactor, maar door een beperkte distributie van het carotenoïde. De schimmelfactor doet dit in veel sterkere mate.

Resumerend: **Het verschil tussen goede en slechte lutino's, of tussen enkel en dubbelfactorig geel bij de kanaries wordt niet veroorzaakt door een kleurfactor die de kleur van het gele carotenoïde beïnvloedt, maar door distributiefactoren, die bepalen tot waar de carotenoïde kleur doordringt in baarden en haakjes.**

In een volgend artikel gaan we daar dieper op in, vooral de gevolgen daarvan voor de kweek.

samengesteld op wetenschappelijke basis....

Cédé vogelvoerders zijn samengesteld in de juiste verhoudingen van eiwitten, vetten, koolhydraten, suikers, etc. en kunnen zonder toevoeging van andere produkten worden gevoerd.

Het Cédé assortiment omvat o.m.:

eivoer voor kanaries, exoten, wildzang.

NIEUW eivoer voor parkieten, eivoer met roodfactor, universeelvoer (met insekten), insektenvoer

krachtvoer, kiezel, vitavocs (massa en sporenelementen)

- U zult werkelijk versteld staan over de resultaten.
- Ook buiten de kweektijd moeten ze dagelijks over een weinig eivoer kunnen beschikken.
- Voor uw vereniging of klantenkring kunt U een lezing aanvragen, die speciaal handelt over vogelvoeding. Deze voordracht geschiedt op een wijze, die voor iedere liefhebber begrijpelijk is.
- Ook deskundige voorlichting op het gebied der vogelvoeding kunt U ten alle tijde verkrijgen bij:

VOGELVOEDERS

TILBURG • LANGESTRAAT 104 • TEL: 04250-23156

BUITENISSIGE VOGELS (3)

PAPEGAAIDUIKER

Als er één vogelsoort is, die steeds weer de belangstelling trekt van zeevarenden, dan is het wel de Papegaaiduker (*Fratercula arctica*). Toch is zijn uiterlijk in het geheel niet opvallend: de schedel, een halsboordje en alle bovendelen zijn zwart of donker grijsachtig; de rest van het lichaam is smetteloos wit, met uitzondering van de zijanten van de kop. Deze zijn namelijk asgrijs, welke kleur zich als een smal bandje uitstrekt achter de schedel langs.

In de koude jaargetijde zijn de poten geelachtig, maar 's zomers worden zij prachtig vermiljoen-rood.

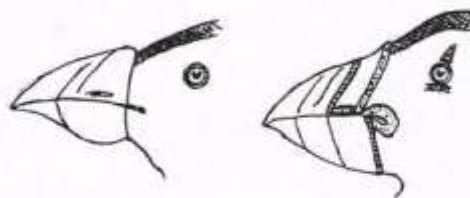
Tot zover eigenlijk niets „buitenissigs“, maar wat wel onmiddellijk in het oog loopt, is de kolossale snavel, waaraan het dier zijn naam dankt. Deze snab kan beschouwd worden als een van de merkwaardigste en ongewoonste van de gehele avifauna (vogelwereld). In het broedseizoen heeft hij niet alleen enorme afmetingen, althans in verhouding tot het lichaam, maar daar komt nog bij, dat hij schitterend is gekleurd. Sta mij toe dat ik even uitweid over dit wanstaltige lichaamsdeel.

Het voorste gedeelte van de bovensneb vertoont twee en ook wel eens drie donkere dwarsgroeven, waarvan er één of twee corresponderen met de overeenkomst in de ondersnavel. Verder is de gehele voorzijde rood, de achterste helft grijsblauw. Deze twee kleuren worden op de bovensnavel gescheiden door een duidelijke streep. Aan de wortel, bij de voorhoofdsvoren, bevindt zich een enigszins verhoogde, gelige streep, die bij jonge exemplaren nog niet gekleurd is, maar bezet met borstelveertjes, welke op latere leeftijd uitvallen en waarvan de gaatjes van inplanting nog geruime tijd zichtbaar blijven. Ook aan de basis van de ondersnavel bevindt zich een geelachtig lijntje. De mondhoek is voorzien van een oranje rozet.

De snavel gaat „ruien“

In de nazomer gaat de snavel „ruien“ – ik kan er met de beste wil van de wereld geen andere naam voor bedenken – en verliest in acht verschillende stukken de buitenste lagen. Vandaar dat de snavel in de wintermaanden véél minder groot is. Tijdens dit ruien verdwijnen eveneens het lichtblauwe driehoekje boven en een liggend „staafje“ onder het oog en schrompelt de gezwollen mondhoekrozet ineen tot een eenvoudige spleet. In de wintermaanden is de snab van achteren grijsbruin, de voorzijde geligbruin tot oranje.

Dit ruien is een proces, dat lang niet altijd van een leien dakje gaat. Dikwijls gebeurt het, dat de „plaatjes“ slechts gedeeltelijk loslaten, iets wat bij

Kop papegaaiduker
links: zomer
rechts: winter

het duiken een geweldige handicap kan zijn. Maar om deze belemmeringen te verwijderen is moeder natuur de vogel te hulp geschoten en wel in de vorm van een nagel van de binnenteen. Deze is halfcirkelvormig gekromd en staat niet, zoals de overige, recht vooruit, maar is zijdelings plat neergedrukt, zodat de vlijmscherpe punt naar buiten is gericht. Op deze manier kan de nagel uitstekende diensten bewijzen bij het lostrekken en verwijderen van de hinderlijke snavellaagjes.

Als een knevel hangen de zandspieringen langs de snavel. Daarvoor bezitten ze een vernuftig stel klemmetjes in de bek. De papegaaiduker is de clown van de zee.

Foto: Cees Scholtz

Huwelijk op de open zee

Omstreeks begin april arriveren de paartjes, die maandenlang op zee hebben gedobberd, op het vaste land. De huwelijken zijn inmiddels gesloten, nadat de mannetjes hun uitverkorenen eerst geruime tijd druk het hof hebben gemaakt. Met trillende vleugeltjes en almaar buigend hebben ze rond de dames gezwommen. Toen beide partners met de snavels begonnen te schudden werd het menens en volgde al spoedig de paring.

Dit schudden met de snebben kan men ook op het land wel eens observeren, evenals het beknabbelen van de snavel van het wijfje door haar echtgenoot. Minder vaak gaat hij buigend voor haar staan met wijd geopende bek, zodat zij vooral maar goed de mooie, gele binnenkant ervan kan zien.

In ons land zult u tevergeefs naar de nesten van deze koddig uitziende vogels zoeken. U moet daarvoor een aardig eindje van huis, want hun kolonies, nu eens kleine, dan weer zeer grote gemeenschappen, bevinden zich onder andere langs de kusten en de er voor liggende eilandjes van Groot-Brittannië en Ierland, de (fjorden)kust van Noorwegen, IJsland, Spitsbergen, Groenland, Nova Zembla, alsmede de noordoostkust van Noord-Amerika: Labrador en New-Foundland.

Daar zoeken de vogels naar geschikte hellingen met een uitzicht over de wijde, open zee en dan bij voorkeur plaatsen, die bezaaid zijn met steenklompen en rotsblokken. In de veenbodem graven ze nestgangen, die in lengte kunnen variëren van één tot twee meter. Soms zijn ze zó in hun graafwerk verdiept, dat men ze zonder meer kan grijpen. Dit kan echter wel eens nare gevolgen hebben en vooral als men ze met de blote handen aangrijpt, kan men wel eens van een koude kermis thuiskomen. Een zeepapegaai, zoals de papegaaiduiker ook wel wordt genoemd, kan met zijn formidabele snavel flinke houwen uitdelen en met de naaldscherpe nagels krabben als een furieuze kat!

Hebben ze toevallig een plekje uitgezocht, waar konijnen leven, dan kiezen de vogels de weg van de minste weerstand: ze nemen niet de moeite zelf een gang te graven, maar zetten de rechtmatische bewoners zonder vorm van proces „buiten de deur“. Men heeft wel gezien dat een konijn uit zijn hol kwam stuiven, terwijl een papegaaiduiker hem met zijn wanstaltige snavel aan het staartje vasthield! Dat lijkt me een koddig gezicht. Ook worden de door pijlstormvogels gegraven gangen wel benut, evenals natuurlijke hollen, gaten en spleten. Aan het eind van de „tunnel“ wordt de toekomstige kinderkamer in gereedheid gebracht, door de verwijding, de „ketel“, te stoffen met wat gras, stro, zeewier en wat veren. In verreweg de meeste gevallen wordt slechts één ei gelegd, maar er zijn wel eens legfels van twee eieren gevonden.

Papegaaiduiker met zandspieling. 's Avonds keren ze terug van de visvangst. Dan staan ook de meeuwen op de uitkijk en dwingen ze hun buit voortijdig te „drop-pen“. De visjes komen dan bij de verkeerde terecht.
Foto: Cees Scholtz

U weet waarschijnlijk dat vogels, die in hollen broeden, witte, althans lichtgekleurde, ongevlekte eieren leggen. Zij hebben immers geen protectiekleur nodig en zijn zonder kleur in het donkere hol door de oude vogel beter te zien, zodat stuktrappen niet zo gauw plaats vindt. De papegaaiduiker vormt echter een uitzondering op deze regel, aangezien de witte eieren hier en daar vaak lichtbruine vlekjes vertonen, die soms aan het dikke eind een soort kransje vormen. Is het wellicht zo, dat deze vogelsoort nog niet zo heel lang - evolutionair gesproken uiteraard - onderaards broedt?

Abnormaal groot ei

Niet alleen de snavel is abnormaal groot bij de papegaaiduiker, ook het ei mag er zijn, want het is ruim zes centimeter lang en dat is wel twee centimeter langer dan dat van een duif, waarmee de grootte van de vogel ongeveer overeenkomt. Het broeden duurt een week of zes en het grootste gedeelte komt voor rekening van het vrouwtje. Toch komt haar eega haar bij tijd en wijle wel eens aflossen. Als het jong eenmaal ter wereld is, wordt het door beide ouders van eteij voorzien, veelal half verteerde visjes die in de nestkom worden gedeponeerd. Deze visjes moeten niet zelden van grote afstand worden gehaald. Maar om nu steeds met één enkel visje huiswaarts te vliegen zou geen doen zijn. Daarom is de snavel dusdanig ingericht, dat een aan-

tal waterbewonertjes in één keer kan worden vervoerd. Zij worden geklemd tussen de dikke, leerachtige, veerkrachtige randen van de enigszins schuin lopende mondhoeken. Zodoende blijven de gevangen visjes, ook al wordt de snavel geopend, vast op hun plaats zitten. Het is een leuk gezicht zo'n vogel met een aantal visjes in de bek te zien vliegen. Het lijkt net of is hij getooid met een zilveren knevel.

Het jong groeit in het donkere hol als kool en als het ongeveer zes weken oud is, vinden de ouders het welletjes en laten het kind eenvoudig aan zijn lot over. In z'n eentje blijft het achter in de „spelonk“, wachtend op eterij, die niet meer komt. Na enige dagen begint de honger te kwelen en gaat het jong een kijkje buiten nemen, om tenslotte zeewaarts te fladderwaggelen, hetgeen doorgaans geschiedt in de nachtelijke uren.

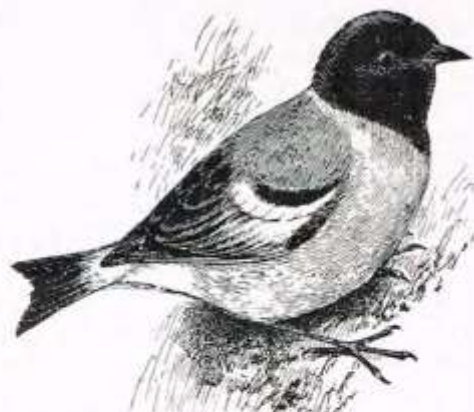
Tienduizend slachtoffers

Het is een wonder dat deze vogels zich zo goed weten te handhaven, want jaarlijks vallen tienduizenden ten slachtoffer aan roofmeeuwen en

Vangst van papegaaiduikers door middel van schepnet.

mantelmeeuwen, terwijl ook de mens grote slachtingen aanricht. De Islanders beschouwen een vogelberg, waar talloze alken, zeekoeten, stormvogels en papegaaiduikers broeden, als een akker, waar zij eieren en vogels „rooien“. Vrijwel alles aan de vogel wordt benut: het vlees dient als voedsel en wordt veelal rauw gegeten (de veren doen dienst als servet!), de pluimage vormt de vulling van de bedden, het vet wordt in de lampen gebrand en de kop en de vleugels dienen in gedroogde staat als brandstof voor de kachels. Dikwijls worden zeepapegaaien gevangen in een groot soort schepnet. De jagers liggen dan, gewapend met dit attribuut, verscholen achter een rotspunt. De dikke vogels met de betrekkelijk korte vleugels komen razendsnel aangesnord en zien geen kans het net, dat ze plotseling voor zich zien, te ontwijken. De jager bijt de vogel dood door hem een knauw in de kop te geven en is gereed voor de volgende. En dat gaat zo maar door, dag in, dag uit... Laten we hopen dat ze niet hetzelfde lot ondergaan als de reuzenalk, die in korte tijd volkomen werd uitgeroeid.

In het voorjaar van 1969 bevond zich in mijn volière een koppel zwartkopsijsjes.

Deze waren een jaar van te voren door mij aangeschaft met de bedoeling er kanarie bastaarden mee te kelen. Het zouden twee mannen moeten zijn, een was er volledig op kleur de andere zo werd mij verteld, was een jonge man. Deze miste nog de zwarte kop en was veel bleker van kleur dan de andere sijs en dat bleek later, dan ook een pop te zijn.

Zij werden na de verkoop enige tijd apart opgekooit tot zij volledig geacclimatiseerd en op zaad waren. Omdat het inmiddels te laat was om er met enige kans op succes dat jaar nog bastaarden van te kweken, werden de sijsjes tijdelijk in de buitenvoliere gedaan.

In deze volière welke ongeveer 2 x 3 meter groot is en waarvan de achter en bovenzijde afgeschermd zijn met plastic golfplaten, groeien twee vlierstruiken welke in het najaar tot de grond toe gesnoeid worden.

Om de vogels bij het begin van het broedseizoen toch enige nestgelegenheid te geven, had ik langs de achterzijde en in de hoeken verschillende takken aangebracht waartussen enkele broedbakjes waren aangebracht.

Naast de zwartkopsijsjes bevonden zich nog een viertal vogels in deze voliere namelijk twee wildzang mannen en twee kanarie poppen.

Deze vogels, dus ook de zwartkopsijsjes, bleen de hele winter in deze voliere zonder nachthok.

Al vroeg in het voorjaar, begin mei, begon de pop zwartkopsijs rond te vliegen met enkele droge sprietjes gras en ander nestmateriaal.

Iedere hoek van de volière werd onderzocht maar blijkbaar kon er geen enkel plekje gevonden worden dat geschikt was en genoeg beschutting bood om te nestelen.

Het duurde tot eind juni voor er echt een begin werd gemaakt met de nestbouw.

De vlierstruiken waren inmiddels flink uitgeschooten en in een hoek van de volière welke van de buitenzijde helemaal dicht gegroeid was met een rozenstruik werd een broedbakje welke in enkele takken was opgehangen, een nest gemaakt.

ZWARTKOPSIJSJES

Het nest bevond zich $\pm 1\frac{1}{2}$ meter van de grond en was zowel aan de buiten als aan de binnen kant aan de volière helemaal verscholen in het groen.

Als nestmateriaal werd gebruik gemaakt van gedroogd gras en uitgelopen touw dat ik voor de kanariepoppen in de volière had gelegd. Van binnen werd het nestje „gevoerd” met plukjes watten.

De man zwartkopsijs toonde intussen weinig interesse voor al deze activiteiten en bemoeide zich niet met de nestbouw.

Vijf dagen nadat het nestje klaar was werd het eerste ei gelegd; dit was op 2 juli.

Op 5 juli bevonden zich bij de nestcontrole drie eitjes in het nest.

Er werden niet meer eitjes gelegd. De drie eitjes waren roomkleurig zonder een enkel streepje of puntje. Zij hadden ongeveer dezelfde grootte als de eitjes van de putter.

Bij de nestcontrole op 15 juli bevond zich één jong in het nest. De volgende dag lagen er drie donkere jongen met zwarte dons in. Zij waren dus na dertien dagen broeden uitgekomen.

Inmiddels hadden de vogels de beschikking over volop opfokvoer, negerzaad, verschillende soorten halfrijpe en rijpe onkruidzaden, hoofdzakelijk paardebloemen en verder distels weegbree en verschillende graszaden. Bladluizen werden ook zoveel mogelijk gegeven. Alles wat ik maar kon vinden en wat niet bespoten was ging de volière in.

Dit voer werd elke dag vers gegeven.

Van het opfokvoer heb ik niet kunnen zien dat er iets van werd genomen. Van de bladluizen werd ook maar een matig gebruik gemaakt.

Van de paardebloemen en de distels werd echter onmiddellijk nadat deze vers werden gegeven een gretig gebruik gemaakt.

De tweede dag hadden alle drie de jongen volle kroppen.

De man werd nu iets actiever en voerde nu de prop op het nest, welke op haar beurt de jongen weer voerde. Na enkele dagen bleef er echter een van de jongen in de groei achter bij de andere.

Omdat ik vreesde dat dit jong spoedig dood zou gaan, had ik dit toen maar onder een kanariepop gelegd welke ongeveer even grote jongen had.

Vanaf de vijfde dag werd de ontlasting op de rand van het nest gelegd.

Op 26 juli lag er een jong dood in het nest terwijl het ander jong goed gevoerd was en een volle krop had. Dit jong groeide verder voorspoedig en werd toen het tien dagen oud was geringd met een kanariering. Het verliet op 2 augustus, toen het 16 dagen oud was en al geheel in de veren zat, het nest.

Ik heb het toen uit voorzorg meteen in een kanariestikooitje gezet met volop zaad opfokvoer en groenvoer en zo in de volière gehangen.

Het was nu hoofdzakelijk de man die dit jonge sijsje voerde.

Het andere jong dat ik bij de kanariepop had gelegd was inmiddels gelijk met de kanaries opgegroeid en verliet enkele dagen later het nest.

Zodra de jongen sijsjes zelfstandig waren, werden zij ieder apart in een broedkooi gezet met een goede droge bodem en kregen een zaadmengsel bestaande uit negerzaad, witzaad en wat hennep, lijnzaad en slazaad. Af en toe werd een weinig groenvoer gegeven. De jongen hadden het zelfde uiterlijk als de pop zwartkopsijs.

Na een maand begonnen de sijsjes te ruïen. Dit duurde enkele weken. De zwarte kop van de mansijs is na de ruï echter niet te voorschijn gekomen zodat het waarschijnlijk twee poppen zijn.

De zwartkopsijs man laat zomer en winter een mooi gezang horen dat het midden houdt tussen het lied van de sijs en de putter. Tegenover de andere volièrevogels is hij tamelijk onverdraagzaam. Zodra er eentje in zijn buurt komt wordt deze meteen verjaagd. De aanschaf geeft nog al eens moeilijkheden omdat zij de eerste tijd zwak blijken te zijn. Wanneer zij deze moeilijke tijd echter achter de rug hebben, blijken het toch sterke vogels te zijn.

A. P. van Gils

Oranjeplein 21 Goirle (Holland)

Telefoon 04247 - 15 79

Vogel- en Dierengroothandel

Diamantvinken	45,— pp	Parelhalsband am.	30,— pp
Spitsstaartmadines	35,— pp	Zilveroor nachtegale	35,— st.
Gordelgrasvinken	35,— pp	Muskaatvinken	8,— pp
Driekleur pap. Am.	45,— pp	Diamantduifjes	15,— pp
Binchons	50,— pp	Zilverduifjes	30,— pp
Roodkop Goulds	65,— pp	Chin. Dwergkwartels	10,— pp
Ceris Amadines	35,— pp	Zilver Chin. Kwartels	15,— pp
Roodkop pap. Am.	125,— pp	Isabel Chin. Kwartels	20,— pp
Brillen vogeltjes	22,50 pp	Bruinkop Ortelanen	5,— st.
Shama lijsters	60,— st.	Japanse Kwartels	10,— pp
Goudvoorhoofd Bladvogels	35,— st.	Witte Japanse Kwartels	15,— pp
Geelnek Bladvogels	60,— st.	Blauwkopblauw fazantjes	17,50 pp
Japane Nachtgalen	15,— st.	Napoleons	4,— pp
Middel Beo's	60,— st.	Bandvinkjes	5,50 pp
Kleine Beo's	35,— st.	Grijze rijstvogels	8,— pp
Indische Nonpareils	15,— pp	Ab. Geelbuikasstrides	15,— pp
Rode Kardinalen	22,50 st.	Driekleurnonnen	6,50 pp
Rode Kard. poppen	22,50 st.	Zwartkopnonnen	7,50 pp
Mexicaanse Nonpareils	35,— pp	Zilverbekjes	4,50 pp
Roodoor bulbul	15,— st.	Blauwfazantjes	7,50 pp
Indigo vinken	15,— st.	Mozambiekajisjes	10,— pp
Veelkleuren vinken	17,50 st.	Edelzangers	8,50 pp
Soldatenspreuwen	20,— st.	Ekstertjes	6,— pp
Rodedruppel asstrides	50,— pp	Zebravinkjes grijs	7,50 pp
Groenedruppel asstrides	55,— pp	Zebravinkjes wit	9,— pp
Purpergranaat asstrides	50,— pp	Zebravinkjes zilvervl.	12,50 pp
Melba asstrides	30,— pp	Japanse meeuwtjes	6,50 pp

Geelnek widahs	15,— pp
Gloster Kanaries	50,— pp
Border Kanaries	50,— pp
Yorkshire Kanaries	120,— pp
Mankanaries geel en bont	12,50 st.
Popkanaries g. en b.	7,50 st.
Grasparkieten	7,— pp
Deensbont, Lutino, Albinos	9,— pp
Valkparkieten	30,— pp
Muisparkieten	35,— pp
Roodrugparkieten	45,— pp
Bourks parkieten	45,— pp
Turquines parkieten	85,— pp
Elegant parkieten	85,— pp
Gele Roodrug parkieten	125,— pp
Pracht Rosella's	170,— pp
Mooie Blokken voor Austr. Parkieten g.a. Berken en andere boomstam.	
Groene tijgervinkjes	25,— pp
Tijgervinkjes	5,— pp

Volledige prijslijst op aanvraag.

Voor wederverkopers, spec. prijs.

Vele soorten opgezette vogels.

Verzending onder rembours kistjes 2,—.

Wij vragen Australische prachtvinken en parkieten.

's WOENSDAGS ZIJN WIJ GE-SLOTEN. 's ZONDAGS GEOPEND VAN 10 TOT 14 UUR.

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties.

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

Wilt u volop gezonde jongen kweken?

Geef de oudervogels dan dagelijks **OPFOKVOER „K.O.”**

Licht verteerbaar

Volledig gevitamineerd

Bevat alle bouwstoffen

Ook verkrijgbaar in een samenstelling MET ZUIVER PLANTAARDIG CAROTEEN voor alle roodfactorige vogels.

Verkrijgbaar bij Uw speciaalzaak. Vraagt gratis monster en folder bij:

Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN.
DEVENTER - POSTBUS 2 - TEL. 05700-139 27

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 11,— per jaargang. te storten op postgiro 115834 De Vogelwereld, Civoorstraat 30, Zottegem.

P. J. Sanders

ENGELSE POSTUUR- KANARIES

Volgens de inlichtingen die ik uit vele richtingen ontvangen heb, is 1970 geen bijzonder goed kweekseizoen geweest voor postuurkanaries. Ook mijn eigen resultaten, die beter waren dan die van de meeste liefhebbers, lieten toch ook nog wel wat te wensen over. Met de kwaliteit der jonge vogels ben ik bijna tevreden, maar helaas niet met de kwanfiteit. Natuurlijk zijn we nooit tevreden en dat is maar goed ook, want er is altijd ruimte voor verbetering van die vogels die we bezitten. De hoofdreden waarom het kweken dit jaar niet goed lukte, zal wel het bijzondere slechte weer zijn geweest dat we in het voorjaar hebben gehad. Vele van onze vogels kwamen in kweekconditie gedurende Maart, maar tegen de tijd dat we van plan waren om ze te paren, hadden we weer echt winters weer en hebben we nog maar 'n paar weken gewacht, met gevolg dat toen we tenlangelaatste aan de kweek begonnen onze vogels die sterke kweekneiging niet meer hadden. Het zou veel beter zijn geweest dat we ze gepaard hadden gedurende het slechte weer, of nog beter dat we nog even langer gewacht hadden tot dat de vogels weer broedrijp waren. De meesten van ons wilden vlug aan de gang. Gewoonlijk gaan we teveel aandacht aan het weer besteden en niet genoeg aan de conditie van de vogels. Als we onze postuurkanaries op natuurlijke wijze in kweekconditie laten komen, zonder hulp van extra licht en verwarming, zullen ze gewoonlijk broedrijp zijn tegen het einde van Maart en de meeste jaren is het weer dan ook wel gunstig, maar niet zo in 1970.

Gedurende de laatste weken van April en ook in Mei, was er bij mij in de buurt 'n overvloed van muur te vinden, met als gevolg dat niemand dit kon weerstaan en er hun jonge vogels goed mee groot voerden. Helaas, juist voordat de jongen van de tweede ronde uitkwamen, werd het

weer zo heet, dat binnen enkele dagen al het muur door de zon werd opgedroogd en jammer genoeg, de poppen die muur hadden gevoerd wilden niets anders aan hun jongen geven, met natuurlijk tragische resultaten.

Zo iets gebeurt bijna ieder jaar en daarom besloot 'n goeie vriend dit jaar helemaal geen muur te voeren, dit viel erg goed uit. Het enige groen dat hij aan zijn vogels gevoerd heeft, was paardebloemen, die geloof ik ook wel ganzetongen worden genoemd. Hij gaf niet alleen de blaadjes, maar de gehele platen, bloemen, onrijpe zaadjes en de wortels. Zijn resultaten waren beter dan hij had kunnen dromen, want van 6 bordermannen en 12 poppen kreeg hij 49 jongen groot. Een van zijn poppen ging dood gedurende de eerste ronde, toen ze 3 veertien dagen oude jongen had. Deze jongen werden in andere nesten verdeeld en goed grootgebracht door de pleegouders. Onze hobby is te meer interessant omdat we nooit van te voren schijnen te weten wat we eigenlijk precies kunnen verwachten. Wat voor de ene liefhebber uitstekend gaat is voor 'n ander helemaal niets waard en daarom zal ik zeer zeker ook niet aanraden om paardenbloemen te gaan voeren. Als Uw manier van kweken voldoende goede resultaten oplevert, dan blijft u er maar mee door-gaan. Voor degene waar het niet zo goed is gegaan, is het wel de moeite waard om deze manier ten minste met 'n gedeelte van de vogels te proberen.

Ook al is het Nederlandse klimaat ongeveer hetzelfde als het Engelse, het schijnt gewoonlijk toch erg lang te duren voordat geïmporteerde vogels aan hun nieuwe land gewoon raken en kweken als of ze thuis zijn. Het schijnt 'n feit te zijn dat ze in het eerste jaar niet goed kweken, maar de volgende jaren gaat het gewoonlijk veel beter. Hetzelfde moet ook andersom zijn, met de kleurkanaries die van Nederland naar Engeland

toe komen. Van 6 paar die in Januari 1969 werden ingevoerd, werden maar twee jongen gekweekt en die werden door borders groot gebracht, terwijl van deze zelfde 6 paren zonder de minste moeite in 1970 26 jongen gekweekt werden. Hierover heb ik heel wat theorieën gehoord en degene die ik het beste kan geloven is dat het meer het voeren dan met iets anders te maken heeft, want ieder land heeft niet alleen haar eigen wijze, maar ook haar eigen vogelvoer en het kan erg lang duren voordat 'n kanarie aan al die veranderingen gewoon raakt en ook de verschillende voedsels lekker begint te vinden. De liefhebbers van tropische vogels weten goed dat er minstens 'n jaar nodig is voordat hun nieuw geïmporteerde vogels volledig geaklimatiseerd zijn en dat kan dan ook heel goed zo zijn met kanaries. Dit is dan ook de reden waarom ik een ieder die vogels wilt importeren sterk aanraad GEEN andere dan jonge of eenjarige te bestellen, want als ze ouder zijn, kan het gebeuren dat ze te oud zijn tegen de tijd dat ze goed geaklimatiseerd zijn om goed te kweken.

Sommige poppen zijn erg gemakkelijk en zullen zonder moeite hun jongen voeren met wat U ze ook maar wilt geven, maar andere zijn veel lastiger en willen beslist alleen maar bepaalde voedders aan hun jongen geven en het kan soms erg moeilijk zijn om uit te vinden wat ze eigenlijk precies hebben willen. Ik heb b.v. 'n borderpop die

beslist niet aan haar jongen wil voeren dan gekiemde zaden. Met deze pop had ik al twee jaren geprobeerd om te kweken, maar ze wilde haar jongen niet voeren. Allerhande soorten opfokvoer en groenvoer werd aan haar verstrekt maar ze deed niets. Dit jaar, vóór het kweekseizoen, gaf ik mijn poppen die in 'n volière waren, wat geweekte zaden en ik zag toen dat deze pop, die altijd goed met de andere vogels kon opschieten, veel ruzie maakte totdat ze zich vol had gegeten met deze geweekte zaadjes. Zij wilde geen andere vogel bij zich in de buurt hebben en ze was over het zaadbakje goed baas. Dit gaf mij het idee om haar ditzelfde voer te geven als ze jongen had en tot mijn bijzonder groot genoegen heb ik juist geraden en heb ik 6 mooie jongen van haar. Er waren twee broedsels van vier, maar na twee dagen ging er uit ieder broedsel de laatst geboren jonge dood. Opfokvoer wilde deze pop helemaal niet naar kijken, ook al at ze het anders graag. Ze at wel 'n weinig groenvoer maar ik heb haar dat niet aan de jongen zien geven. Heel dikwijls heb ik gehoord dat 'n pop haar jongen niet wil voeren of anders maar voor 'n week of tien dagen. Ik ben er geheel van overtuigd dat iedere pop, als ze goed gezond is, wel goed zal voeren als ze krijgt wat ze hebben wil en het is aan ons om uit te vinden wat dat is als we behoorlijk succes willen behalen.

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc. Bondskooien - Hoorluiven - Voerbakjes - Alles gepuntlast 100% service

"VERAKA"

Markstraat 17, Telefoon 01693 - 448
Terheyden N.Br.

KWEEK MOOIE RODE KANARIES!

RED-FOOD
Rood Pigment-poeder

zelfs rode jongen uit gele ouders! Begin tijdig, zie documentatie met vele tevredenheidsbetuigingen, op aanvraag gratis verkrijgbaar.

GECO-Labor.

Ottostr.5 VENLO

Gecolima-K3

fabrikant van:

VOGELLIEFHEBBERS !

Wij kunnen u nu, of later aanbieden de volgende soorten Vogels; Nachtgalen in 4 soorten, Kardinalen in 6 soorten, Lijsters in 8 soorten, Bladvogels in 4 soorten, Zonnevogels, Drongoes, Trogons, Pitta's, Prachtige Vliegenvangers, Kroonvinken, Blauwe Bisschoppen, Astrildes, Mex. Nonpareils, Beos, Regenboogvinken, Safranvinken, Ortolanen, Parkieten, Wida's,

Mex. Pestvogels, Indigovinken, Agaporniden, Tangara's, Gaaien, Honingzuigers, Himalaya Sijsjes, Pagoda Merels, Zang en Kleur Kanaries, Engelse Import Kanaries, o.a. Yorkshires, Glosters, Lizards, Borders, Norwich, enz. Bestel tijdig voor het Broedseizoen! Steeds voorradig vele soorten kleine Afrikaanse en Indische Vogels, Spreken de Papegaaien, Lories, Kakatoes,

AVIMEX Import-Export

Soesterweg 224, Amersfoort, Tel. (03490) 31217.

Geopend elke dag van 10—6 uur. Zondags gesloten, woensdagmiddags na 13.00 uur gesloten.

J.Ch. Latten

HET LIED VAN DE HARZER- ZANGKANARIE

FOUTEN

Uit de voorgaande artikelen, waarin de waarde-toeren van het harzerlied werden behandeld, heeft de opmerkzame lezer kunnen leren, dat de toeren worden gebracht in perfecte vorm en toon, maar ook in een kwaliteit, dat zij niet voor het verkrijgen van waardepunten in aanmerking komen.

In het laatste geval kunnen zij zelfs, indien de kwaliteit de welluidendheid van het geheel schade doet, als foutieve toeren worden gestraft.

Dit laatste betreft de in het keursysteem genoemde waardetoeren.

Daarnaast worden in het keursysteem onder de rubriek „gezongen fouten” nog enkele toeren genoemd, die nooit waardepunten kunnen verkrijgen, maar steeds hetzij als neutrale, hetzij als straffoer wordt behandeld.

Dit zijn de zwieren, de ophaal en de neustoe- ren.

In feite zijn dit steeds straffoeren, maar indien genoemde toeren nauwelijks hoorbaar, kort en zacht worden gebracht, waardoor zij geen schade doen aan het klankbeeld van een overigens goed lied, dan kan de keurmeester volstaan met zulk een toetje als neutraal te beschouwen, hetgeen hij tot uiting brengt door de straffoer te onderstrepen en daarachter een o in te vullen. Hij toont daarmee aan dat de vogel een straffoer zingt, die echter niet zodanig dat men hem moet straffen.

Voor de kweker is het echter belangrijk te weten, dat de aanleg voor de straffoer aanwezig is.

Het bestraffen der zangfouten geschiedt naar hetzelfde systeem als het waarden der goede toeren, nl. de trappen van hoedanigheid, slecht, slechter en zeer slecht.

Voor de straffoeren heeft de keurmeester 3 punten ter beschikking.

Slecht 1 punt, slechter 2 punten en zeer slecht 3 punten, die van het totaal der waardepunten worden afgetrokken, waarna de uitkomst met 3 wordt vermenigvuldigd.

Aangezien ik bij de behandeling van de waarde- toeren reeds uitvoerig de foutieve constructies van deze toeren heb besproken, lijkt het mij niet nodig dit bij het behandelen van de fouten te herhalen.

Een uitzondering wil ik daarbij maken voor de ophaal, aangezien deze straffoer veelvuldig voorkomt.

Soms is hij zacht en kort en derhalve neutraal, maar ook komt het voor, dat een overigens prima lied, door een lange en scherpe ophaal, zeer nadelig wordt beïnvloed.

De ophaal klinkt als het optrekken van een ouderwetse hangklok en is een vlak en bijna toonloos geluid, dat bijna geheel bestaat uit medeklinkers. De ophaal kan echter storend worden, indien scherpe medeklinkers het geluid begeleiden.

Fonetisch klinkt de ophaal als volgt:

Klinkers: i, ee, e, eu, ie.

Medeklinkers: tz, trz, grz, enz., in ononderbroken vorm.

De kweker dient steeds aandacht te besteden aan de fouten in het lied zijner vogels.

Hij moet trachten door selectie en afzondering te bereiken, dat zijn stam vrij is van storende fouten, die hem niet alleen strafpunten opleveren, maar die bovendien het klankbeeld van een overigens goed lied totaal kunnen bederven.

Mijn kweek met.....

Door het gelukkige initiatief van de redactie van „Onze Vogels” kunnen we thans, meer dan vroeger, kennis nemen van het wel en wee van onze leden-vogelkwekers, hun vreugde bij het welslagen, hun wil om door te gaan bij tegenslag. Sommigen boeken opmerkelijke successen, vaak onder moeilijke omstandigheden. Niet iedereen is n.l. in de gelegenheid 'n ruime, dicht beplante voliëre te bouwen, wat de broedlust der vogels geweldig doet toenemen. Zeker voor wildzang is 'n grote ruimte met dichte begroeiing aan te bevelen. Vooral in de stad ontbreekt hierdoor vaak de ruimte.

Mijn voliëre heeft 'n vloeroppervlak van 36 m². Ruimte genoeg dus om volop beplanting aan te brengen. 'n Deel is belegd met graszoden, wat vooral de chin, dwergkwartels prettig vinden en waarin ze in de zomer, als het gras hoog is opgegroeid, hun gangetjes maken zoals ze dat ook in de natuur doen.

Onder de gemengde bevolking bevond zich ook 'n koppel heggemussen. Het zijn weliswaar eenvoudig gekleurde vogeltjes maar echte levendige en vrolijke klanten. Van febr.-maart tot in het najaar brengt het mannetje z'n nogal harde, maar opgewekte liedje ten gehore om na iedere zangbeurt haastig in het struweel onder te duiken.

Voorjaar 1968 merkte ik dat het mannetje toenaaderingspogingen deed bij het vrouwtje wat haar niet onwelgevallig scheen en spoedig was dan ook het huwelijk gesloten.

Het popje begon in 'n palmboompje ijverig 'n nest te bouwen van grashalmen en mos. Het mooie ronde kommetje werd van binnen netjes afgewerkt met woldraden en haren. Hierin kwamen 4 hemelsblauwe eitjes. Waarlijk 'n lust voor het oog.

De tijd was nu aangebroken me te gaan beraden welke voedsel ik de vogels zou verstrekken als de jongen zouden zijn uitgekomen.

'n Mengsel van universeelvoer, miereneieren en in stukjes gesneden wormen leek me wel voldoende, temeer daar ik veronderstelde dat de oudervogels in de voliëre zelf menig insect zouden weten te verschalken. Al tijdens het broeden plaatste ik 'n klein schaalpje met dit mengsel vlak bij het nest om te voorkomen dat de andere vogels ervan zouden meesnoepen. Dit menu scheen bij de heggemusjes wel in de smaak te vallen, gezien ik regelmatig het dekseltje moest bijvullen. Het mannetje voerde het popje trouw op het nest en na 12 dagen waren er 3 jongen. Het 4e eitje was onbevruucht.

Er brak nu 'n drukke tijd aan maar zoals het 'n

goede huisvader betaamt hielp de man dapper de lasten van het gezin dragen. Ondanks alle goede zorgen ging er van de jongen na 2 dagen toch een dood maar de anderen groeiden voorspoedig op en verlieten na ruim 2 weken het nest. Nog 'n tijdlang werden de jongen door beide ouders gevoerd tot ze geheel zelfstandig waren.

Ondertussen was het popje weer aan 'n nieuw nest begonnen en ook hierin kwamen 4 eitjes. Dit broedsel mislukte want op zekere morgen vond ik de eitjes op de grond onder het nest. Wat de oorzaak hiervan was heb ik niet kunnen achterhalen.

Hiermee zou ik m'n verhaal kunnen besluiten, ware het niet, dat ik later 'n ervaring opdeed die ik de lezers niet wil onthouden. Het was van meet af de bedoeling geweest de gekweekte wildzangvogels in de natuur los te laten zodra ze zelf in hun onderhoud konden voorzien. Dit moment werd echter steeds naar 'n verder tijdstip verschoven. Het is in 'n grote voliëre zeer moeilijk vogels uit te vangen en ik wilde voorkomen dat andere broedende vogels werden verontrust. Omdat de zomer ondertussen al ver was gevorderd en ik de jonge vogels niet aan de ontberingen van de lange witer wilde blootstellen, besloot ik te wachten tot het voorjaar om ze de vrijheid te geven. In de voliëre vonden ze de tafel steeds gedekt.

Toen het nieuwe voorjaar kwam hernam het mannetje z'n zang. Eerst wat aarzelend maar allengs meer en luidruchtiger. Bij het krieken van de dag lag ik er in bed vaak naar te luisteren, tot ik op zekere morgen constateerde dat, tussen de zang van de andere vogels, deze van het heggemusje ontbrak. Ook de volgende dagen vernam ik het niet meer. Ik probeerde te ontdekken wat de reden hiervan was en wat ik al vermoedde bleek waarheid. Een van de jonge heggemussen was 'n man en de oude man, die wellicht weer trouwplannen had, zag in z'n zoon 'n rivaal, 'n bedreiger van z'n territorium waarin hij tot dan toe de onbetwiste heerser was geweest. Om deze reden stakke hij z'n gezang en begon de jonge man onverdroten te achtervolgen waardoor ik genoodzaakt was deze onverwijd uit te vangen omdat deze gang van zaken onherroepelijk de dood van een van beide tot gevolg zou hebben gehad. Ik plaatste hem in 'n aparte kleine voliëre en reeds de volgende morgen zong de oude man weer als vanouds het hoogste lied. Ik achtte toen de tijd aangebroken de zelf gekweekte vogels in vrijheid te stellen en zette de voliëredeur open. De vogel kwam inderdaad

HEGGEMUSJES

naar buiten en scharrelde wat in het tuintje rond. Een uur later ging ik nog eens kijken en kon het heggemusje nergens meer ontdekken. In de mening dat het vogeltje de omgeving, waarin het was geboren, voorspoed had verlaten ging ik de volièredeur weer sluiten. Tot mijn verbazing echter ontdekte ik ons heggemusje weer, knusjes in de volière, gezeten op 'n takje en scheen niet van plan deze nogmaals te verlaten. Ik joeg de vogel weer naar buiten maar zodra ik me verwijderde glipte hij weer naar binnen. Ik heb toen de deur maar open gelaten en afgewacht tot hij uit zichzelf zou verdwijnen. Dat gebeurde 'n paar dagen later. Toen ik thuis kwam van m'n werk was hij vertrokken. Ik heb hem niet meer terug gezien.

Wellicht is er 'n soortgenoot op het toneel verschenen waarmee hij de wijde wereld is ingetrokken. Z'n zusje verbleef nog steeds in de grote volière. Ook die heb ik uitgevangen en losgelaten.

Zo was de toestand weer normaal en konden de ouders weer 'n gezin gaan stichten.

100% HANDELSMERK

voerders voor alle vogels

over onze vogels
gesproken. . . .
dat is hun voer!

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
 KONINGINNELAAN 106
 RIJSWIJK Z.H. TEL. (070) 98 34 02

WIJ BIEDEN U VRIJBLIJVEND AAN UIT BUITEN- EN BINNENVOLIERES:

Regenkwartels	22,50 p.p.	St. Helenafazantjes	13,— p.p.
Rodeboskwartels	22,50 p.p.	Dubbele goudbuikjes	13,— p.p.
Francolinekwartels	22,50 p.p.	Angola blauwfazantjes	13,— p.p.
Calf kwartels	45,— p.p.	Roodkop amadines	22,50 p.p.
Zilver chin kwartels	35,— p.p.	Grenadierwevers op kleur	20,— p.p.
Jap kwartels	17,50 p.p.	Zambawewers op kleur	20,— p.p.
Indigovinken	15,— p.st	Pigmy duifjes	32,50 p.p.
Mex nonpareils	20,— p.st	Rode steenduijjes	35,— p.p.
Lazulivinken	20,— p.st	Diamantduifjes	20,— p.p.
Veelkleurenvinken	20,— p.st	Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.
Regenboogvinken op kleur	17,50 p.st	Zebra-duifjes	27,50 p.p.
Blauwe bisschoppen	20,— p.st	Geelsnavel Peruduijjes	35,— p.p.
Mex kernbijters	20,— p.st	Groenvleugelduiven	60,— p.p.
Mex goudvinken	17,50 p.st	Senegalduijjes	27,50 p.p.
Roodkruifkardinalen	18,— p.st	Staalvleugelduijjes	25,— p.p.
Groene kardinalen	35,— p.st	Chin, kwartels	12,50 p.p.
Deensbont, Albino, lutinopark	12,— p.p.	Grijze zebrevinken	7,50 p.p.
Regenboogparkieten	25,— p.p.	Witte zebrevinken	10,— p.p.
Valkparkieten	35,— p.p.	Belge zebrevinken	9,— p.p.
Muisparkieten	40,— p.p.	Masker zebrevinken	12,— p.p.
Nandayaparkieten	60,— p.p.	Zilvervleugel zebrevinken	13,— p.p.
Agap personates	65,— p.p.	Jap. meeuwtjes	8,50 p.p.
Agap Fisherie	60,— p.p.	Jap. nachtegale mannen	20,— p.st
Agap rosecollis	40,— p.p.	Jap. nachtegale poppen	11,— p.st
Geelvoorhoofd papagaaien v.a.	150,— p.st	Zilveroornachtgale	40,— p.st
Grijzeroodstaart papagaaien v.a.	175,— p.st	Blauwvleugelnachtgale	35,— p.st
Witborstrallen (leverbaar mei)	40,— p.p.	Rijstvogels	6,50 p.p.
Himalayaputters	25,— p.st	Safraanvinken klein	20,— p.p.
Rode kardinalen	20,— p.st	Safraanvinken groot (op kleur)	20,— p.st
Mex pestvogels	20,— p.st	Dubbele Mozambiquesijsjes	25,— p.p.
Gladkop kardinalen	18,— p.st	Himalaya sijsjes	15,— p.st
Kanaries mannen en poppen prijs op aanvraag.		Roodbekwevers Angola	10,— p.p.
Napoliens	5,— p.p.	Shamalijsers	65,— p.st
Zilverbekjes en loodbekjes	5,— p.p.	Bladvogels	50,— p.st
Bandvinken	6,— p.p.	Fairy bluebirds	200,— p.p.
Ekstertjes	6,50 p.p.	Surinaamse glansmerels	20,— p.st
Vuurvinken	7,50 p.p.	Lappenspreuwen zeldzaam	200,— p.p.
Goudmussen	7,50 p.p.	Afr. glansmerels	20,— p.st
Blauwfazantjes	8,— p.p.	Purper glansmerels	25,— p.st
Oranjekaakjes	8,— p.p.	Geelkop tropialen	20,— p.st
Goudbuikjes	9,50 p.p.	Roodborsttropialen	25,— p.st
Mozambique sijsjes	10,— p.p.	Jecarinevinken	10,— p.st
Edelzangers	10,— p.p.	Boliviaanse kardinaaltjes	17,50 p.st
Geelbuik astrilde	15,— p.p.	Rode kroonvinken	17,50 p.st
Geelstuit edelzangers	12,50 p.p.	Kaneelpaapjes	20,— p.p.
Staalvinken	7,50 p.p.	Witkeelpaapjes	15,— p.p.
Dominicaïnwidas	11,50 p.p.	Indische nonpareils	20,— p.p.
Oost Afr. blauwfazantjes	10,— p.p.	Bruinkop ortelanen	7,50 p.st
Blauwkap blauwfazantjes	22,50 p.p.	Zwartkop ortelanen	12,50 p.st
Geelschouderwidas	17,50 p.st	Kalabulbuls	17,50 p.st
Geelnekwidias	25,— p.p.	Roodoorbulbuls	22,50 p.st
Koningawidas	25,— p.p.	Witoorbulbus	20,— p.st
Groene tijgervinken	25,— p.p.	Oevermynahs	17,50 p.st
Tijgervinken	7,50 p.p.	Herten mynahs	22,50 p.st
Muskaatvinken	6,50 p.p.	Pagodamerels	17,50 p.st
Zwartkop en driekleur nonnen	7,— p.p.	Grijskopmerels	17,50 p.st
Witkop nonnen	7,50 p.p.	Bobelinks	20,— p.st
Blauwgrijze roodstaartjes	9,— p.p.	Grasparkieten div. kleuren	7,— p.p.
		Grote Engelse grasparkieten	40,— p.p.

Conditie: Niet franco, rembours. Minimumorder f 20,—, verpakking f 1,50 per kistje. Levende aankomst en kwaliteit gegarandeerd. Reclames binnen 2 dagen. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 5.30 uur.

Zondags t/m 29 augustus tot 3.30 uur. In onderstaande plaatsen en data zijn wij met een grote collectie vogels voor verkoop, waar U dan zelf keus kunt maken en vrachtkosten bespaart. Spijkenisse: Verenigingsgebouw 't Kontakt, Vreedehofstraat 14 van 9 uur tot 2.30 uur, 20 maart, 3 april, 24 april en 15 mei. Wormerveer: Hotel de Jonge Prins, Marktstraat 2 van 9 uur tot 2.30 uur, 27 maart, 17 april, 8 mei en 29 mei. Schagen: Hotel de Rode Leeuw, Markt 15 van 9 uur tot 2.30 uur, 10 april, 1 mei en 22 mei.

„WIRIKA“ ELSCHOTSEWEG 15 SCHIJNDEL. Tel. 04104 - 22 55

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen. Tweede, herziene en vergrote uitgave. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 31,50 per postwissel of giro aan: Dr. H. D. Groen, Rijksweg 252, Haren (Gr.) Giro 833045

NU OF NOOIT! Een eigen Sportbroedmachientje. Vanaf f 85,— voor 100 Kwartel-eieren of 48 Kippe-eieren. Capaciteit van 80, 100, 150, 200 eieren enz. met eierenkeerapparatuur voor 50 eieren vanaf f 175,—. Folders met afbeelding op aanvraag.

A. M. KOKKE

Bredeweg 30 — Groesbeek — Telefoon 06891 - 16 32

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

NIEUWE AFDELINGEN

Per 1 januari 1971 zijn de volgende afdelingen toetreden tot onze organisatie.

Dalerpeel in district Drente, Galder in district Noord Brabant, Haps in district Noord Brabant en Axel in district Zeeland.

Wij heten hen van harte welkom en wensen u allen bijzonder veel succes.

DISTRICTSVORZITTER

Tot voorzitter van het district Utrecht is benoemd de heer O. L. Zimmermann, Oranjestraat 9 te Soest.

KEURMEESTERS

Bedankt

De heer A. L. Steendam, Piersonstraat 9 te Meppel, is op eigen verzoek afgevoerd van de lijst van keurmeesters.

Telefoon

Chr. Coolen, Markstraat 49, Mierlo 04927-1840
S. J. van Schie, Bootmanstraat 3, Rotterdam-6, 010-254065

D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen, 01600-53050 t.k.u.

P. H. W. Huis, Schaepmanstraat 38, Blerick-Venlo, 04700-91111 t.k.u.

GEEN KEURINGEN

M. van Lienden, H. van Barneveld, M. Rijff, Chr. de Groot, H. C. Müller en H. Keihl zijn voor het komende seizoen volgeboekt.

ATTENTIE

De heer Volkering uit Weesp, van de Kon. P. Sluis N.V., is april 1970 overleden, maar nog steeds schijnen er mensen te zijn die dit niet weten. Regelmatig wordt mevrouw Volkering-Houtenbos nog gebeld en is het voor haar en haar kinderen bijzonder vervelend om dat steeds maar weer te moeten vertellen. Wij verzoeken u daarvan goede nota te nemen.

UITSLAG PUZZEL JANUARINUMMER

Meer dan 400 reacties bereikten ons. Wij zijn er van overtuigd dat het een bijzonder moeilijke opgave was temeer daar men op kleurplaten niet altijd de juiste kleuren van de vogels kan weergeven. We houden het op de volgende uitslag: v.l.n.r. Grijs-groen opaline australisch bont; opaline lei-blauw; kobalt klaarpen; grijs-groen cinnamon opaline; normaal lichtgroen. Uit de vele kaarten die deze uitslag het meest benaderden trokken wij die van:

P. J. Adriaansen, Heerdgang 5, Zundert
A. Bisseling, Hatertseweg 516, Nijmegen
W. H. Bouts, Biesterweg 84, Eindhoven
J. W. Dekker, Siriusstraat 41, Hilversum
E. Gepkens, Zand oerle 3a, Oerle
H. van Heyningen, Veenweg 170, Nootdorp
J. Hubers, Poelwijklaan 8, Gendt
A. van Norel, Asserpark 12, Wageningen
G. M. Sak, M. de Ruyterstraat 18, Aalst
M. Weststrate, Oostweg 73, Krabbendijke.
Zij zullen het boek „Kweken met gras-parkieten“, geschreven door W. Beckman, thuis gestuurd krijgen. **Proficiat!**

OVERLEDEN

Br. Bavo
H. Tak
C. H. R.

IN LEVEN LID AFD.

Breda
Oud Gastel

Uiterwijk-WinkelHeerlerheide
P. H. Rodenburg Franeker
A. J. Melein Beverwijk
J. Schrijen Brunsum
J. C. Weltgraven Hilversum
G. Oldenburger Vaassen
H. de Jager Sibculo
W. Geleyns Roosendaal
J. der Heide Glanerbrug
L. Bak den Helder
W. Heimgartner Zutphen
A. Driesen Valkenswaard
A. a. d. Laak Best
W. de Leeuw Yerseke

Ze hebben het zo nodig! Geef daarom direkt:

Pavita het nieuw vitamine-tonicum voor papegaaien en parkieten.
Stimuleert de vedergroei en geeft een glanzende vedertool.

Pavita zorgt voor een optimale konditie!

analyse: 1800 I.E. vitamine A 900 mcg vitamine B6
900 I.E. vitamine D3 9 mcg vitamine B12
30 I.E. vitamine E 1200 mcg vitamine K
750 mcg vitamine B1 150 mcg folinezuur
1200 mcg vitamine B2 16 mcg vitamine H
36000 mcg nicotinezuuramide
4500 mcg D-natriumpantothenaat + aminozuren

Veerlaan 17-23 Rotterdam telefoon 010-172680

Dokumentatie over onze artikelen voor vogels zenden wij U gaarne gratis op aanvraag.

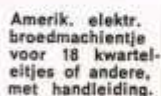
Sluis uit een goed nest....
voor een goed nest!

Met Sluis opfokvoerders kweekt u prachtvogels. Want dit voer heeft een grote verteerbaarheid, het eiwit heeft een hoge biologische waarde... en Sluis opfokvoerders bevatten het antibioticum OXYTETRACYCLINE. Dit beschermt uw vogels tegen dodelijke infectieziekten en bevordert de groei. Sluis opfokvoerders... voor een goed nest!

ussel

ONSCHADELIIK / GIFVRIJ

incl. BTW
franko remb.
Vele dankbetul-
gingen.

LEIDERDORP - Valk Bouwmanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

Woning+grond+hokken (3700m2)
1) 3 km van centrum ROOZENDAAL
2) 3 km van centrum BREDA
veel prima hokken aanwezig.
tel: 014/51659 (België) (Voormid.)

Verder leveren wij „ELSTEIN" infrarood Donkerstralers van 60 tot 1000 Watt. De beste elektrische verwarming. Thermostaten. Verwarmedrinkbakken, Broedmachineonderdelen, Lichtschakelklokken enz. Vraag gratis foto-rijksblad.

Handelsonderneming J. v. WERKHOVEN
NIEUW ADRES: GROENEZIJDE 53,
DEN HAAG — Telefoon 070 - 66 73 55

Postbus 291, Eindhoven, Tel. 040-113738, Roostenlaan 303

Hiermede bieden wij U vrijblijvend aan (verzending niet franko, verpakking f 2,—, minimum orders f 15,—, levende aankomst gegarandeerd):

DUIVEN:

Diamant Duiven	20,— pr
Zilver Diamantduiven	60,— pr

PARKIETEN:

Grasparkieten	7,— pr
Deense Bonte, Lutino en	
Albino Parkieten	12,— pr
Grote Engelse Parkieten	60,— pr
Tovl Parkieten	50,— pr
Bruinoor Parkieten	65,— pr
Roodrug Parkieten	75,— pr
Prachtrosella's	275,— pr
Elegant Parkieten	160,— pr
Bourks Parkieten	75,— pr
Blauwvleugel Sperling Pape gaantjes	45,— pr
Nandaya Parkieten	70,— pr
Halshand Parkieten	30,— pr
Turquoise Parkieten	90,— pr
Violet Grasparkieten	25,— pr
Regenboog Parkieten	30,— pr
Tui Parkieten	60,— pr
Agapornis Roseicollis	35,— pr
Agapornis Fischeri	60,— pr
Splendid Parkieten	145,— pr
Valk Parkieten	40,— pr
Muis Parkieten	35,— pr
Yendaya Parkieten	140,— pr
Pruimekop Parkieten	50,— pr
Malabar Parkieten	160,— pr
Bonte Halsbandparkiet	100,— pr

PAPEGAAIEN:

Grijze Roodstaart Papegaai 200,— st
met garantie op spreken, handtam

AMAZONES:

Blauwvoorhoofd Amazone	135,— st
Geelvoorhoofd Amazone	150,— st
sprekend en tam	
Roodkop Amazones	135,— st

VOLLEDIGE PRIJSLIJST OP AANVRAAG

klank
en kleur
in uw
volière

Jubelend vogelgezag.
Bonte kleurenpracht en een warreling
van glanzende veren en levenslust.
Om uren van te genieten. Gezonde
vogels. Het ideaal van iedere
vogelliefhebber. Witte Molen helpt U
daarbij met vogelvoerders die,
in de juiste hoeveelheid en
samenstelling, alle grondstoffen
bevatten om Uw vogels in
topconditie te houden.

'Witte Molen, gewoon het beste
wat er te koop is.

witte
molen